

การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร และ
นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 765443 สัมมนาวิจัยทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร และ
นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 765443 สัมมนาวิจัยทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2553

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณาแล้ว
อนุมัติให้การวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา” เสนอโดย นางสาวอรรธพร สวยศม มีคุณค่า
เพียงพอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชาสัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ ตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ

.....
(อาจารย์ ดร.ชนินทร์รัฐ รัตนพงศ์ภิญโญ)

หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์

คณะกรรมการสอบสัมมนาการเป็นผู้ประกอบการ

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.เกริกฤทธิ์ อัมพะวัต)

...../...../.....

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์)

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

..... กรรมการ

(อาจารย์จิตพนธ์ ชุมเกต)

...../...../.....

12500779 : สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ : เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

อรรถพร สวสสม :การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ศิลปากรและมหาวิทยาลัยบูรพา. อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ. ประสพชัย พสุนนท์.78 หน้า

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการวิจัย พบว่า 1. นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา โดยเพศหญิงดื่มมากกว่า และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ดื่มมากที่สุด ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาอยู่ที่ 2.69 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 4,308 บาท แหล่งที่มาของรายรับมาจากพ่อแม่มากที่สุด สำหรับสภาพการเงินของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง คือ บางเดือนไม่พอใช้ กิจกรรมยามว่างในรอบวันจันทร์-ศุกร์ และวันเสาร์-อาทิตย์ คือ การฟังวิทยุ/ดูโทรทัศน์/วีดีโอ/ภาพยนตร์ มากที่สุด 2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวในด้านประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว ,ปัจจัยด้านการรับรู้โทษจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปัจจัยอิทธิพลของสื่อมีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ยกเว้นปัจจัยอิทธิพลเพื่อนไม่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา 3. ปัจจัยด้านการรับรู้โทษจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรมีส่วนการรับรู้โทษจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ยกเว้นในเรื่องของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้หายใจไม่ออก มีสัดส่วนการรับรู้เท่ากัน 4. ปัจจัยอิทธิพลเพื่อนที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรยอมรับความคิดเห็นต่อปัจจัยเพื่อนมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ยกเว้นเรื่องของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีเพื่อนมากมีสัดส่วนเท่ากัน และการที่เพื่อนของนักศึกษาแนะนำให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อแก้ไขปัญหาชีวิต นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพายอมรับความคิดเห็นด้านนี้มากกว่า 5. ปัจจัยอิทธิพลของสื่อ ด้านปริมาณการรับรู้ข่าวสารการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อ ระหว่างนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยบูรพา มีความสัมพันธ์ปานกลาง 6. ปัจจัยอิทธิพลของสื่อ ด้านการยอมรับเนื้อหาข่าวสารการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อ ระหว่างนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยบูรพา มีความสัมพันธ์ปานกลาง 7. ปัจจัยอิทธิพลของสื่อ ด้านการเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรยอมรับว่าจริงมากกว่า

คณะวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา

2553

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้เป็นผลมาจากได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษา ศศ.ประสพชัย พสุนนท์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆต่องานวิจัยครั้งนี้มาโดยตลอด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยให้ข้อมูลในแบบสอบถามอย่างดียิ่ง

และสุดท้ายผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อและคุณแม่ ญาติพี่น้องและเพื่อนทุกคนที่ช่วยส่งเสริม สนับสนุนและคอยเป็นกำลังใจมาโดยตลอด

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิด.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
นิยามศัพท์.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยบูรพา.....	8
ประวัติมหาวิทยาลัย.....	8
สัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย.....	9
ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยศิลปากร.....	10
ประวัติมหาวิทยาลัย.....	10
สัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย.....	11
สถานที่ตั้งหรือวิทยาเขต.....	12
วัยรุ่นและพัฒนาการวัยรุ่น.....	14
ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี.....	14
ความหมายของวัยรุ่น.....	14
ประเภทวัยรุ่น.....	14
พัฒนาการวัยรุ่น.....	14
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	18

บทที่	หน้า
ความหมายของคำว่าสุรา.....	18
ประเภทสุราที่ผลิตในประเทศไทย.....	19
แอลกอฮอล์และพิษของแอลกอฮอล์.....	20
สถานการณ์ด้านอุปสงค์ของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	25
ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม	29
แนวความคิดพื้นฐาน	29
สาเหตุการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การวิเคราะห์ข้อมูล	41
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านประชากรศาสตร์.....	43
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประสพการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของคนที่ครอบครัว	45
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการรับรู้โทษจาก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	46
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยอิทธิพลเพื่อนที่ส่งผลต่อ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	51
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปริมาณการรับข่าวสาร การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อ	54
ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์การยอมรับเนื้อหาข่าวสาร จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อของนักศึกษา	55

บทที่	หน้า
ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์การเข้าถึงแหล่งซื้อ/ขายเครื่องคั้มแอลกอฮอล์ ของนักศึกษา	59
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
สรุปผลการวิจัย	61
อภิปรายผล	64
ข้อเสนอแนะ	66
ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย	66
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	67
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	71
ประวัติผู้วิจัย	78

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ขึ้นไป จำแนกตามพฤติกรรมการดื่ม เพศ เขตการปกครอง และกลุ่มวัย พ.ศ. 2550.....	25
2	แสดงร้อยละของประชากรที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีนเมา จำแนกตามประเภทสุราที่ดื่มมาก 3 อันดับแรก เพศ เขตการปกครอง และกลุ่มวัย พ.ศ.2550	27
3	แสดงอายุเฉลี่ยของผู้ที่เริ่มดื่มสุรา จำแนกตามอายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่ม เพศ และกลุ่มวัย พ.ศ.2550.....	28
4	แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีนเมา จำแนกตามสาเหตุที่เริ่มดื่ม พ.ศ.2550.....	28
5	แสดง จำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา แบ่งตามชั้นปี.....	37
6	แสดงจำนวนตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา แบ่งตามชั้นปี.....	38
7	แสดงร้อยละของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา	44
8	แสดงร้อยละของประสบการณ์การดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวนักศึกษา.....	46
9	แสดงจำนวนและค่าสถิติ Z สำหรับทดสอบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา ด้านปัจจัยด้านการรับรู้โทษจากการดื่มแอลกอฮอล์ที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา	49
10	แสดงจำนวนและค่าสถิติ Z สำหรับทดสอบสัดส่วนการยอมรับความคิดเห็นของนักศึกษา ด้านปัจจัยอิทธิพลเพื่อนที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา	53
11	แสดงจำนวน และค่าสถิติ Cramer's V และการแปลความหมายด้านปริมาณการรับข่าวสารการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อของนักศึกษา	54

ตารางที่	หน้า
12 แสดงจำนวน และค่าสถิติ Cramer's V และการแปลความหมาย ด้านการยอมรับเนื้อหาข่าวสารการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อ 57
13 แสดงจำนวนและค่าสถิติ Z สำหรับทดสอบสัดส่วนการยอมรับความคิดเห็น ของนักศึกษาชั้นเข้าถึงแหล่งซื้อ/ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 60

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

กระบวนการของระบบศึกษา ทุกๆ มหาวิทยาลัยล้วนมีเป้าหมายร่วมกัน คือ ผลิตนักศึกษาที่มีศักยภาพ มีกำลังปัญญาสำหรับพัฒนาประเทศ สามารถรองรับตลาดแรงงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และเพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคม แต่ในกระบวนการสร้างนักศึกษาให้มีศักยภาพผ่านระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยนั้น นักศึกษาจำเป็นต้องปลอดจากอบายมุขต่างๆ เช่น ปลอดจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, ปลอดจากบุหรี่, ปลอดจากการพนัน และอบายมุขอื่นๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพเพื่อพัฒนาประเทศชาติ และจากข้อมูลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี 2550 พบว่า ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป 51.2 ล้านคน เป็นผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 14.9 ล้านคนหรือร้อยละ 29.3 โดยผู้ชายยังคงดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าผู้หญิงประมาณ 6 เท่า และผู้ที่อยู่นอกเขตเทศบาลมีอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่าผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาลร้อยละ 31.0และ25.4ตามลำดับ และที่น่าเป็นห่วงคือกลุ่มเยาวชนมีอัตราการดื่มแอลกอฮอล์สูงถึงร้อยละ 21.9 สำหรับกลุ่มคนวัยทำงานมีอัตราการดื่มแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มอื่นคือร้อยละ 34.4 นอกจากนี้พบว่าผู้ที่ปัจจุบันไม่ดื่มแล้ว แต่ในอดีตเคยดื่มมี 3.8 ล้านคน หรือร้อยละ 7.5 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป หากพิจารณาในรอบ 7 ปี (2544-2550) พบว่าอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชากรมีแนวโน้มลดลง ตามลำดับ คือ จากร้อยละ 32.7 เป็น 29.3 โดยผู้ชายมีอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดลงจากร้อยละ 55.9 เป็น 51.0 และผู้หญิงลดลงจากร้อยละ 9.8 เป็น 8.8 หากนำอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉพาะกลุ่มเยาวชน (15-24 ปี) ซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงในช่วง 7 ปีมาพิจารณา (2544-2550) พบว่าในช่วงแรก 2544 มีอัตราร้อยละ 21.6 แต่ในช่วงปี 2547-2549 มีอัตราสูงขึ้นเป็นประมาณร้อยละ 23 และกลับลดลงเป็นร้อยละ 21.9 โดยเพศชายมีอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่าเพศหญิงเฉลี่ยประมาณ 8 เท่าทุกปี แต่พบว่าทุกเพศมีแนวโน้มอัตราการดื่มลดลงในปีที่ 2550 ประชากรที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปี 2550 เริ่มดื่มเมื่ออายุ 20.5 ปี โดยเริ่มดื่มเร็วกว่าผู้หญิง คือ 19.5 และ 25.9 ปีตามลำดับ ส่วนวัยทำงานเริ่มดื่มที่อายุ 20 และ 23 ปีตามลำดับ การลดลงของอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถือเป็นเรื่องดีต่อการพัฒนาบุคลากรไทย แต่สถานการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ในปีถัดๆ ไปอาจจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่สามารถกำหนดแน่นอนได้ ดังนั้นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถือเป็นเรื่องที่สำคัญที่จะช่วยกำหนดมาตรการวางแผน เพื่อลดจำนวนผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้ลดน้อยลงในทุกๆ ปี เพราะผลกระทบที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลโดยตรงต่อตัวผู้ดื่มเองหรือแม้กระทั่งคนรอบข้าง และที่สำคัญคือส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมไทยโดยรวมด้วย

การบริโภคแอลกอฮอล์ในปริมาณที่มากและติดต่อกันยาวนานก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบต่างๆ ของร่างกายได้หลายระบบ เช่น ระบบทางเดินอาหาร ทำให้เกิดอาการกระเพาะอาหารอักเสบ เกิดโรคตับแข็ง เป็นต้น (อวิศดา จันทรแสนตอ 2541 : 18) กล่าวถึงผลกระทบของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อระบบทางเดินหายใจว่าทำให้เกิดอาการปอดอักเสบและการติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจ มีผลต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด จะทำให้ความดันโลหิตสูง กล้ามเนื้อหัวใจอ่อนแรงและล้มเหลว ผลของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีต่อระบบทางเดินอาหารมักพบได้มากกว่าอย่างอื่น เนื่องจากแอลกอฮอล์จะกระตุ้นให้เกิดการผลิตกรดในกระเพาะอาหารมากกว่าปกติ ทำให้เกิดการทำลายเยื่อบุกระเพาะอาหารได้ นอกจากผลกระทบโดยตรงต่อสุขภาพร่างกายต่อผู้ดื่มแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อให้เกิดอุบัติเหตุและอุบัติเหตุต่างๆ นำไปสู่การบาดเจ็บ ทูพพลภาพ หรือรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิตได้ทั้งตนเองและผู้อื่น

ผลกระทบต่อสังคม การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณที่มากจนไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ระบุว่า เป็นต้นเหตุของอุบัติเหตุบนทางบก ผู้บริโภคแอลกอฮอล์จนติดมักมีการลาหยุดงาน หยุดเรียนบ่อย มีอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับการทำงานซ้ำๆ และคุณภาพของการปฏิบัติงานลดลง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ อีกทั้งฤทธิ์แอลกอฮอล์ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ การทะเลาะวิวาท อาชญากรรม การข่มขืน เป็นต้น ซึ่งผลกระทบทางสังคมดังกล่าวนี้ เกิดขึ้นได้ในทุกสังคมทุกพื้นที่ ทุกกลุ่มอาชีพ และทุกกลุ่มอายุ โดยเฉพาะผลกระทบด้านอุบัติเหตุ และอุบัติเหตุที่มักเกิดขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นถึงวัยกลางคน นอกจากนี้ยังมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การบริโภคแอลกอฮอล์แม้จะทำให้รายได้ให้ภาครัฐเป็นจำนวนมากนับหมื่นล้านบาทต่อปี ก่อให้เกิดการขยายตัวทางธุรกิจและสร้างรายได้ให้แก่กลุ่มประชากรบางกลุ่ม เช่น การขยายตัวของสถานบริการ ร้านอาหาร ร้านขายเหล้าประเภทต่างๆ แต่เมื่อพิจารณาในแง่ของการสูญเสียซึ่งบุคคลและสังคมจำเป็นต้องรับภาระจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีผลต่อสุขภาพผู้บริโภคเองและผลกระทบต่อสังคมก็พบว่าปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นการสูญเสียมากกว่า (เทพินทร์ พัชรานุรักษ์ 2541 : 15)

กล่าวโดยสรุป การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ล้วนแต่ส่งผลเสียทั้งสิ้น อีกทั้งการดื่มแอลกอฮอล์ยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสุขภาพของบุคคลากร โดยเฉพาะนักศึกษา ซึ่งเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เป็นวัยที่ต้องเผชิญกับสภาพการณ์ใหม่ๆ

ในชีวิต จึงมีประสบการณ์และการเรียนรู้ แสวงหาอัตลักษณ์ของตนเอง และยังเป็นวัยที่ได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมและสื่อโฆษณาได้ง่าย จึงเป็นวัยที่มักจะถูกชักจูงให้ทดลองดื่มแอลกอฮอล์ได้มากกว่า จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจะเน้นศึกษากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดในขณะนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา เนื่องจากพบว่ามิววิจัย ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเขตกรุงเทพมหานครแล้ว อีกทั้งยังพบว่ามหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยบูรพาที่ตั้งอยู่เขตภูมิภาคตะวันตกและตะวันออก ล้วนตั้งอยู่ในเขตใกล้แหล่งท่องเที่ยว มีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการดื่มแอลกอฮอล์ ดังนั้น ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาว่าปัจจัยใดบ้างที่เป็นเหตุให้นักศึกษาดื่มแอลกอฮอล์ และเมื่อทราบถึงสาเหตุปัจจัยต่างๆของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาแล้วสามารถนำผลการวิจัยนี้มาเป็นประโยชน์ในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากผลกระทบของแอลกอฮอล์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร และนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา สำหรับเนื้อหาของการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบระหว่าง 2 มหาวิทยาลัย คือ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เนื้อหาของงานวิจัยไม่ครอบคลุมเรื่องพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดต่อการดื่มแอลกอฮอล์

2. ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี และมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน ชั้นปีที่ 1-4 จำนวนทั้งสิ้น 32,134 คน ซึ่งคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร สำหรับปัจจัยที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ จะศึกษาเฉพาะในกลุ่มปัจจัย 2 กลุ่ม คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ปัจจัยทางกายภาพ และ ปัจจัยด้านจิตลักษณะ

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลทางกายภาพ ประกอบด้วย เพศ, อายุ, ผลการเรียน, รายได้, ค่าใช้จ่ายและการใช้เวลาว่าง

1.2 ปัจจัยส่วนบุคคลด้านจิตลักษณะ ประกอบด้วย การรับรู้ผลโทษจากการดื่มแอลกอฮอล์

2. ปัจจัยสังคมหรือสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน , อิทธิพลจากสื่อมวลชน แบ่งเป็น 1.ปริมาณการรับรู้ข่าวสารการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อ 2.การยอมรับเนื้อหาข้อมูลข่าวสารจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

4. ขอบเขตพื้นที่การวิจัย ศึกษาเฉพาะกับนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี และนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน

5. ขอบเขตด้านช่วงเวลา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด ในช่วงเดือน พฤษภาคม-มิถุนายน 2553

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้แบ่ง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

- เพศ
- อายุ
- รายได้
- ค่าใช้จ่าย
- การใช้เวลาว่าง
- การรับรู้โทษจากการดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจัยด้านครอบครัว

- ประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว

ปัจจัยด้านสังคมและสภาพแวดล้อม

- อิทธิพลของเพื่อนที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- อิทธิพลของสื่อที่มีต่อการดื่มแอลกอฮอล์
- การเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ของนักศึกษา

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ในเชิงวิชาการ ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ได้ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย แล้วสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาจากผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
2. ต่อมหาวิทยาลัย ผลที่ได้จากการวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้น

และแก้ไขปัญหาจากการดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เพื่อความสุขในการอยู่ร่วมกันของนักศึกษาเองรวมทั้งบุคลากร อีกทั้งยังช่วยสร้างเสริมศักยภาพของนักศึกษาที่เป็นกำลังของชาติในการพัฒนาประเทศต่อไป ในลักษณะของมหาวิทยาลัยที่ปลอดจากแอลกอฮอล์

3. ต่อสังคม ผลจากการวิจัยช่วยเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากผลกระทบของแอลกอฮอล์ต่อเจ้าหน้าที่ดูแลบ้านเมืองต่อไป ช่วยลดปัญหาสังคม เช่น การเกิดอุบัติเหตุจากการดืมเครื่องแอลกอฮอล์, ปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร, ปัญหาความบกพร่องขาดศักยภาพในการทำงาน เป็นต้น และแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศได้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์
2. เครื่องดืมแอลกอฮอล์ หมายถึง เครื่องดืมที่มีส่วนผสมจากแอลกอฮอล์ทุกชนิด เช่น เหล้า เบียร์, ไวน์, บรั่นดี, วิสกี้, สุราพื้นบ้าน เป็นต้น
3. การดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ของนักศึกษา หมายถึง การดืมเครื่องดืมผสมแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอย่างน้อย 1 แก้ว ซึ่งหมายถึง ไวน์ เบียร์ 330 ซีซี สุราประเภทต่างๆ 120 ซีซี และวิสกี้ บรั่นดี 30 ซีซี พิจารณาจากนักศึกษาทุกคนที่เคยดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ในช่วงชีวิตที่ผ่านมา

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง “เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยบูรพา” โดยกำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่	1 ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยบูรพา
	1.1 ประวัติมหาวิทยาลัย
	1.2 สัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย
ส่วนที่	2 ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยศิลปากร
	2.1 ประวัติมหาวิทยาลัย
	2.2 สัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย
	2.3 สถานที่ตั้งหรือวิทยาเขต
ส่วนที่	3 วิจัยรุ่นและพัฒนาการวิจัยรุ่น
	3.1 ความหมายของวิจัยรุ่น
	3.2 ประเภทวิจัยรุ่น
	3.3 พัฒนาการวิจัยรุ่น
ส่วนที่	4 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
	4.1 ความหมายของคำว่าสุรา
	4.2 ประเภทสุราที่ผลิตในประเทศไทย
	4.3 แอลกอฮอล์และพิษของแอลกอฮอล์
ส่วนที่	4 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ต่อ)
	4.4 สถานการณ์ด้านอุปสงค์ของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ส่วนที่	5 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม
	5.1 แนวความคิดพื้นฐาน
	5.2 สาเหตุการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ส่วนที่	6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของมหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐตั้งอยู่ที่ ตำบลแสนสุข จังหวัดชลบุรี ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2498 โดยเป็นวิทยาเขตหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษา (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปัจจุบัน) โดยมีชื่อว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน หรือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน ในเวลาต่อมา ด้วยเหตุนี้วันที่ 8 กรกฎาคม หรือที่เรียกว่า "แปดกรกฎ" ของทุกปีจึงนับเป็นวันคล้ายวันสถาปนามหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน ได้รับการยกวิทยฐานะขึ้นเป็น มหาวิทยาลัยโดยเอกเทศด้วยผลการประกาศใช้ "พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2533" ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2533 ปัจจุบันมหาวิทยาลัยบูรพาจัดการเรียนการสอนทั้งในระดับปริญญาตรี โท เอก ในหลากหลายสาขาวิชาทั้งวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ เกษตรศาสตร์ เป็นต้น

1.1 ประวัติมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 1000 ไร่ 2 งาน 35 ตารางวา เป็นมหาวิทยาลัยประจำภาคตะวันออก ซึ่งได้รับการยกฐานะจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตบางแสน โดยมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2533 ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2533 ความเป็นมาก่อนที่จะก่อตั้งเป็น มหาวิทยาลัยบูรพานั้น ได้เริ่มในปี พ.ศ. 2492 โดยมีการจัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงขึ้น ณ ซอยประสานมิตร อำเภอพระ โขนง จังหวัดพระนคร ต่อมาในปี พ.ศ. 2497 ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น วิทยาลัยวิชาการศึกษาในปี พ.ศ. 2498 ได้ขยายวิทยาเขตออกไปอีก 2 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน และวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2498 ได้ก่อตั้ง วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ขึ้นซึ่ง ชาววิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสนถือว่า วันที่ 8 กรกฎาคม หรือเรียกว่า "แปดกรกฎ" ของทุกปีเป็นวันคล้าย วันสถาปนามหาวิทยาลัย จัดเป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกของประเทศ ที่ตั้งอยู่ส่วนภูมิภาคกำหนดหลักสูตร 4 ปี ผู้เรียนสำเร็จตามหลักสูตร ได้รับปริญญาการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) ต่อมาในวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2499 ได้รับโอนโรงเรียนพิบูลบำเพ็ญ ต.แสนสุข ชลบุรี เพื่อปรับปรุงให้เป็นโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัย โดยใช้ชื่อโรงเรียนใหม่ว่า โรงเรียนสาธิต"พิบูลบำเพ็ญ" วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน ในปี พ.ศ. 2501 บัณฑิตรุ่นแรก จำนวน 35 คน สำเร็จการศึกษา ต่อมาในปี พ.ศ. 2505 ได้เปิดรับนักศึกษามุคคณาภิยนอก ผู้มีวุฒิ ป.ม. หรือ พ.ม. หรือ อ.กศ. ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าเข้าศึกษาภาคสมทบในหลักสูตร การศึกษาบัณฑิต

(กศ.บ.) ในปี พ.ศ. 2512 ได้มีการจัดตั้งพิพิธภัณฑสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มขึ้น และเปิดให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนทั่วไปเข้าชมเป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2515 กรมสามัญศึกษาได้โอนอาคารเรียน ที่ดินและสิ่งก่อสร้างของวิทยาลัยบางแสนให้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ในวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้รับการเปลี่ยนฐานะเป็น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้น วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน จึงมีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตบางแสนและได้มีการปรับปรุงกิจการดำเนินการของมหาวิทยาลัย ขึ้นตามลำดับ ในปี พ.ศ. 2531 คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้ยกฐานะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน เป็นมหาวิทยาลัยเอกเทศ ต่อมาในปี พ.ศ. 2532 คณะรัฐมนตรีรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยบูรพา สภาผู้แทนราษฎร ได้ประชุมพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา ลงมติรับหลักการและส่งให้คณะกรรมการการศึกษาสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการจนกระทั่งในวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2533 จึงได้รับ การยกฐานะเป็น มหาวิทยาลัยบูรพาโดยประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 107 ตอนที่ 131

1.2 ลักษณะประจำมหาวิทยาลัย

1. **ตรามหาวิทยาลัย** ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา มีสองแบบ ไม่จำกัดสีและขนาด ลักษณะและส่วนประกอบของตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพามีสองแบบดังนี้

1.1 เป็นวงกลมซ้อนกันสองวง วงกลมในมีรูปเลขไทย “๕” อยู่ตรงกลาง ล้อมรอบด้วยกนกเปลวเพลิงด้านบนมีรัศมีประกอบแปดแฉก ด้านล่างของเลข ๕ เป็นเส้นโค้งสามเส้น วงกลมนอกเบื้องบนมีคำว่า “สุโข ปัญญาปฏิลาโก” เบื้องล่างมีคำว่า “มหาวิทยาลัยบูรพา”

1.2 เป็นวงกลมซ้อนกันสองวง วงกลมในมีรูปเลขไทย “๕” อยู่ตรงกลาง ล้อมรอบด้วยกนกเปลวเพลิงด้านบนมีรัศมีประกอบแปดแฉก ด้านล่างของเลข ๕ เป็นเส้นโค้งสามเส้น วงกลมนอกเบื้องบนมีคำว่า “มหาวิทยาลัยบูรพา” เบื้องล่างมีคำว่า “BURAPHA UNIVERSITY”
 ความหมายของ ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา มีดังนี้

1.2.1 ตราเป็นรูปทรงกลม ล้อมรอบด้วยชื่อมหาวิทยาลัย และพุทธศาสนสุภาษิตประจำมหาวิทยาลัยว่า “สุโข ปัญญาปฏิลาโก” มีความหมายว่า ความได้ปัญญาทำให้เกิดสุข

1.2.2 ตรงกลางเป็นรูปเลขไทย “๕” หมายถึง รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน

- และรุ่งเรือง
- 1.2.3 มีคนกเปลวเพลิงล้อมรอบ หมายถึง ความรุ่งโรจน์
- 1.2.4 รัศมีประกอบมี 8 แฉก หมายถึง จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8 จังหวัด และฐานเดิมทั้ง 8 วิชาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 1.2.5 ด้านล่างเป็นเส้นโค้ง หมายถึง ความเคลื่อนไหวและการพัฒนาไม่มีที่สิ้นสุด

2. ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย คือ ต้นมะพร้าว

3. สีประจำมหาวิทยาลัย ได้แก่ สีประจำมหาวิทยาลัย คือ สีเทา - ทอง

สีเทา หมายถึง ความเจริญทางสติปัญญา

สีทอง หมายถึง คุณธรรม

สีเทา-ทอง หมายถึง บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยบูรพาเป็นผู้ก่อปรด้วย สติปัญญา และมีคุณธรรม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของ มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็น มหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีชื่อเสียงทางด้านศิลปกรรม สถาปัตยกรรมและ โบราณคดีปัจจุบันเปิดสอนครอบคลุมทุกสาขาวิชาทั้งวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ วิทยาศาสตร์สุขภาพ และเกษตรศาสตร์ ชื่อ "ศิลปากร" นั้นมาจากการที่ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระบรมราชโองการ ณ วันที่ 27 มีนาคม ร.ศ.130 ว่าจะให้แยกการช่างที่เป็นประณีตศิลป์ไว้ส่วนหนึ่ง แลให้ยกกรมพิพิธภัณฑ์จากกระทรวงธรรมการ มารวมกันตั้งขึ้นเป็น 'กรมศิลปากร' มีผู้บัญชาการกรมขึ้นตรงต่อพระเจ้าแผ่นดิน"

2.1 ประวัติมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร เดิมคือ โรงเรียนประณีตศิลปกรรม สังกัด กรมศิลปากร ท่านศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี (เดิมชื่อ Corrado Feroci) ชาวอิตาลี ซึ่งเดินทางมารับราชการในประเทศไทย ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ร่วมกับคุณพระสาโรช รัชตมินมานก์ (สาโรช สุขยางค์) ท่านทั้งสองได้ก่อตั้งโรงเรียนประณีตศิลปกรรมขึ้นในปี พ.ศ. 2476 ใช้พื้นที่วังกลางและวังตะวันออก หน้าพระบรมมหาราชวังเป็นที่ตั้งของโรงเรียนแห่งนี้ เปิดสอนให้แก่ข้าราชการและนักเรียนในสมัยนั้น โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน ต่อมาปี พ.ศ. 2478 ได้รวมเอา โรงเรียนนาฏยดุริยางคศาสตร์ที่ตั้งอยู่วังหน้าไว้ด้วย และเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า "โรงเรียนศิลปากร"

โรงเรียนศิลปากรได้เจริญเติบโตเป็นลำดับเรื่อยมาจนกระทั่ง พระยาอนุนามราชชน ร่วมกับอาจารย์ศิลป์ พัฒนาหลักสูตรจนได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2486 จัดตั้ง คณะจิตรกรรมและประติมากรรม ขึ้นเป็นคณะวิชาแรก (ปัจจุบันคือคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์) ในปี พ.ศ. 2498 อาจารย์ศิลป์ผลักดันให้เกิด คณะวิชาใหม่ คือ คณะสถาปัตยกรรมไทยซึ่งมี พระพรหมพิจิตร (อู่ ลากานนท์) เป็นผู้ก่อตั้ง (ซึ่งต่อมาได้ปรับหลักสูตรและเปลี่ยนชื่อเป็น คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์) คณะโบราณคดี วางรากฐานโดย หลวงบริบาล บุรีรักษ์ และต่อมาจึงมี คณะมัณฑนศิลป์ ซึ่งแยกตัวออกมาจากคณะจิตรกรรมฯ จากนั้นได้ขยายพื้นที่มหาวิทยาลัยโดยได้จัดซื้อที่ดินวังท่าพระซึ่งอยู่ติดกับที่ตั้งเดิมจากทายาทสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์

ต่อมาเมื่อผู้แทนขององค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมของสหประชาชาติได้ให้คำแนะนำในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยให้มีลักษณะสอดคล้องกับหลักการสากล คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาโครงการปรับปรุงมหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขยายการศึกษาวิชาต่าง ๆ โดยไม่จำกัดเฉพาะศิลปะและ โบราณคดีเท่านั้น ศาสตราจารย์หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร จึงได้ ดำเนินการจัดตั้งคณะอักษรศาสตร์ขึ้นเป็นคณะวิชาลำดับที่ 5 และเป็นคณะวิชาแรกของวิทยาเขตแห่งใหม่ คือ วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ ณ จังหวัดนครปฐม โดยเริ่มเปิดสอนนักเรียนรุ่นแรก เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2511 และคณะอักษรศาสตร์ได้ถือวันดังกล่าวเป็นวันสถาปนาคณะฯ ตลอดมา

2.2 สัญลักษณ์ประจำมหาวิทยาลัย

1. ตรามหาวิทยาลัย

พระพิฆเนศวร เทพเจ้าแห่งศิลปวิทยาการและการประพันธ์ประทับบนเมฆ พระหัตถ์ขวามือถือตรีศูล พระหัตถ์ขวาล่างถืองาช้าง พระหัตถ์ซ้ายบนถือปาสะ (เชือก) พระหัตถ์ซ้ายล่างถือครอบน้ำ ประทับบนลวดลายกนก ภายใต้มีอักษรว่า "มหาวิทยาลัยศิลปากร" ประกาศใช้เมื่อ 21 สิงหาคม

2. สีประจำมหาวิทยาลัย

เขียวเวอร์ริเดียน เป็นสีของน้ำทะเลระดับลึกที่สุด

3. เพลงประจำมหาวิทยาลัย

Santa Lucia เป็นเพลงพื้นเมืองของ ประเทศอิตาลี แต่งขึ้นในราวศตวรรษที่ 19 เป็นบทเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อชมความงามของชายหาดที่มีชื่อเสียงของเมืองเนเปิลส์ นอกจากนี้ เพลง Santa Lucia ยังเป็นเพลงประจำมหาวิทยาลัยศิลปากรอีกด้วย สืบเนื่องจาก ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี ผู้ก่อตั้ง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ท่านเป็นชาวอิตาลี ซึ่งมีชื่อเดิมว่า คอร์ราโด เฟโรซี (Corrado Feroci) และชอบร้องเพลงนี้บ่อย ๆ เวลาทำงาน หลังจากนั้น คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ได้นำทำนองเพลงนี้ มาใส่เนื้อร้องภาษาไทย โดยใช้ชื่อเพลงว่า "ศิลปากรนิยม"

2.3 สถานที่ตั้งหรือวิทยาเขต

1. สำนักงานอธิการบดี ตลิ่งชัน

เป็นที่ตั้งของคณะดุริยางคศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัยทั้งภาคไทยและอังกฤษและวิทยาลัยนานาชาติสาขาการจัดการโรงแรม

2. วังท่าพระ

ตั้งอยู่ในพื้นที่ กรุงเทพมหานครชั้นใน ตรงข้ามพระบรมมหาราชวัง มีพื้นที่ประมาณ 8 ไร่ เดิมเป็นที่ประทับของ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์เป็นที่ตั้งของ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ชั้นปีที่ 3-5) คณะโบราณคดี คณะมัณฑนศิลป์ และวิทยาลัยนานาชาติสาขาการออกแบบมีเดีย

3. วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ เป็นที่รู้จักในชื่อว่า "ม.ทับแก้ว" ตั้งอยู่ในบริเวณ พระราชวังสนามจันทร์อำเภอเมืองจังหวัดนครปฐม ซึ่งเคยเป็นพระราชวังของ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพื้นที่ประมาณ 888 ไร่ แต่ใช้เป็นที่ก่อสร้างอาคารของ มหาวิทยาลัยเพียง 428 ไร่ โดยเป็นที่ตั้งของคณะอักษรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ชั้นปีที่ 1-2) นอกจากนี้ ยังเป็นที่ตั้งของ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งเปิดให้มีการเรียนการสอนแบบสหศึกษาแก่นักเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาล ประถมศึกษาปีที่ 1-6 และชั้นมัธยมปีที่ 1-6

4. วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ที่ 3 ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120 มีพื้นที่ 621 ไร่ วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี เป็นวิทยาเขตแห่งแรกของประเทศไทย ที่มีการออกแบบอาคารและวางแผนแม่บทให้ ประหยัดพลังงาน และรักษาสภาพแวดล้อม (Clean and Green Campus) โดยอาคารทุกหลังจะสูงไม่เกิน 5 ชั้น ใช้บันไดติดต่อสัญจรทางตั้ง โดยไม่ต้องใช้ลิฟท์ ออกแบบโดยการนำหลักการในการประหยัดพลังงาน ทั้งในเรื่องการลดความร้อน การใช้แสงสว่าง และลมธรรมชาติ รวมทั้งการนำของเสีย และพลังงาน หมุนเวียนมาใช้ประโยชน์

การวางผังจะให้รถยนต์จอดที่ด้านหน้าวิทยาเขต แต่ภายในจะใช้จักรยาน ทางเดิน และรถไฟฟ้านั้น ถนนทุกสายรวมทั้งการเดินเท้า ร่มรื่นด้วยต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงาตลอดทุกสาย ทางเดินติดต่อระหว่างอาคารที่สำคัญมีหลังคาคลุมกันแดด และฝน มีคลองระบายถนนสายหลัก มีสระน้ำ ภูเขา บ่อน้ำ และบึง กระจายอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม ทางเดินติดต่อของบ้านพักอาจารย์ และ ข้าราชการ เป็นสะพานลอย เช่นเดียวกับหมู่บ้านชาวประมง เพราะอยู่บนที่ราบลุ่มมีน้ำท่วมถึง การใช้ สะพานเป็นทางเดินติดต่อจะช่วยรักษา ระบบนิเวศน์ได้เป็นอย่างดี เมื่อจัดทำภูมิสถาปัตยกรรมเสร็จ เรียบร้อย จะเป็นวิทยาเขตที่งดงาม และปราศจากมลพิษ (ปัจจุบันวิทยาเขตไม่สามารถดำเนินการได้ตาม แผนทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากมีข้อขัดข้องบางประการ โดยเฉพาะการขยายตัวอย่างรวดเร็วของการรับ นักศึกษาเข้าเรียนและการขาดแคลนงบประมาณ จึงยังไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้)

วิทยาเขตนี้เป็นที่ตั้งของคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาการ จัดการ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและในอนาคตตามแผนพัฒนาของคณะรัฐมนตรี เมื่อปี 2550 มีมติให้มีการขยายสาขาทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อเป็นศูนย์กลางของ ภูมิภาคตะวันตก ไว้ที่ "วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี" โดยจะมีคณะตั้งใหม่ คือ คณะรัฐประศาสน ศาสตร์,คณะสัตวแพทยศาสตร์,คณะรัฐศาสตร์,คณะแพทยศาสตร์,คณะพยาบาลศาสตร์,คณะการ ออกแบบยานพาหนะ,คณะทันตแพทยศาสตร์และคณะกายภาพบำบัด รวมถึงวิทยาลัยนานาชาติ สาขา ทัศนศิลป์และสถาบันศิลปะร่วมสมัยแห่งภูมิภาคเอเชียด้วย ซึ่งจะดำเนินการแล้วเสร็จในปี 2557

5. วิทยาเขตบางรัก

ในปี พ.ศ. 2551 ตามนโยบายของสภามหาวิทยาลัย ได้เปิดวิทยาเขตใหม่ ขึ้นที่อาคาร ของบริษัท ก.ส.ท.หรือดีกแคทเทเลคอมในเขตบางรัก ซึ่งพื้นที่ที่จะใช้งานคือ โสมออฟฟิศชั้นที่10และ11 ของอาคารจอร์จของบริษัท ก.ส.ท. ซึ่งอยู่ในซอยหลังที่ทำการไปรษณีย์กลาง กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ จะมี นักศึกษาจากคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สาขานิเทศศาสตร์ และ สาขาออกแบบ ชั้นปีที่สี่ สาขาธุรกิจ ชั้นปีที่สี่และภาคต่อเนื่อง ศึกษาอยู่ที่วิทยาเขตบางรักทั้งหมด โดยจะใช้บริเวณชั้นที่ 8 เป็นหลักโดยตามประกาศคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ทำตามนโยบายของสภา มหาวิทยาลัยในหัวข้อ "หนึ่งคณะสองวิทยาเขต" จึงทำให้มีการปรับปรุงและโยกย้ายนักศึกษา ที่เคย ศึกษาเดิมที่วิทยาเขตท่าพระ และตลิ่งชันนั้นมาสู่วิทยาเขตบางรัก ทางมหาวิทยาลัยได้อนุมัติงบประมาณ พื้นที่บริเวณ โสมออฟฟิศดังกล่าวให้ทันสมัย โดยชั้นที่8ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารได้มีการสร้างห้องเรียน ขนาด 45 60 80 120ที่นั่ง เพื่อการรองรับนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นทุกปีของสาขา นิเทศศาสตร์ และห้องแลปคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยเทียบเท่าห้องแลปสองที่ตึกอาคารบริหาร วิทยาเขต สารสนเทศเพชรบุรี ที่มีความทันสมัยและเหมาะแก่การปฏิบัติงานทางกราฟิกและแอนิเมชัน

ส่วนที่ 3 วัยรุ่นและพัฒนาการวัยรุ่น

3.1 ความหมายของวัยรุ่น

คำว่า “วัยรุ่น” นี้มาจากภาษาละติน ซึ่งแปลว่า เจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ นั่นคือ เป็นวัยที่ก้าวสู่ความเป็นผู้ใหญ่ โดยถือเอาความพร้อมทางร่างกายหรือภาวะสูงสุดขีดของร่างกายเป็นเครื่องตัดสิน ซึ่งในขณะนี้ เป็นระยะที่ร่างกายจะมีการเจริญเติบโตของระบบอวัยวะและสามารถทำงานได้เต็มที่ คือ ในเพศหญิงเมื่อมีประจำเดือนมาเป็นครั้งแรก และในเพศชายจะมีการผลิตเซลล์สืบพันธุ์ได้

3.2 ประเภทของวัยรุ่น

วัยรุ่นถือว่าเป็นระยะช่วงชีวิตที่คั่นกลางระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ซึ่งไม่สามารถแบ่งได้อย่างแน่นอนอนว่าควรกำหนดเมื่ออายุเท่าใด แต่นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน Luella Cole ได้แบ่งวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะคือ

1. วัยรุ่นตอนต้น (early adolescence)

เด็กหญิงจะอายุระหว่าง 13-15 ปี เด็กชายจะมีอายุระหว่าง 15-17 ปี

2. วัยรุ่นตอนกลาง (middle adolescence)

เด็กหญิงจะอายุระหว่าง 15-18 ปี เด็กชายจะมีอายุระหว่าง 17-19 ปี

3. วัยรุ่นตอนปลาย (late adolescence)

เด็กหญิงจะอายุระหว่าง 18-21 ปี เด็กชายจะมีอายุระหว่าง 19-21 ปี

3.3 พัฒนาการของวัยรุ่น แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

3.3.1 พัฒนาการทางร่างกายและกายวิภาค

พัฒนาการทางร่างกายในระยะนี้นับว่ามีความสำคัญมากเพราะเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อจากการเปลี่ยนแปลงจากลักษณะของเด็กมาเป็นลักษณะของผู้ใหญ่ โดยเรียกระยะนี้ว่า วัยรุ่นหนุ่มสาว **ลักษณะทั่วไปของวัยรุ่นหนุ่มสาว**

1. เด็กชายเกิดการหลั่งอสุจิเวลาหลับแสดงให้เห็นว่ามีวุฒิภาวะทางเพศแล้ว เด็กจะมีอายุประมาณ 13-15 ปี อวัยวะเพศเติบโตอย่างรวดเร็ว สามารถผลิตอสุจิได้

2. เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือนเป็นครั้งแรก โดยรังไข่เจริญเติบโตเต็มที่ที่จะมีการหมุนเวียนอยู่ระหว่าง 28-30 วัน

3. มีขนขึ้นตามร่างกายในที่ต่างๆเช่น บริเวณรักแร้ , ริมฝีปากและบริเวณอวัยวะเพศ เป็นต้น โดยเฉพาะเพศชายจะมีหนวดเคราขึ้น

4. การเปลี่ยนแปลงรูปร่างและโครงสร้างของร่างกาย โดยสัดส่วนของร่างกายเด็กเปลี่ยนมาเป็นรูปร่างของผู้ใหญ่

5. ในเด็กหญิง หน้าอกและสะโพกจะขยายใหญ่ขึ้น โดยฮอร์โมนเพศขับออกมาจากต่อมไร้ท่อ

6. เด็กผู้ชายจะมีน้ำเสียงเปลี่ยนแปลง แดกพร่า และห้าวขึ้น จะเป็นราว 1-2 ปี เด็กจึงเริ่มบังคับเสียงได้

3.3.2 การเจริญเติบโตทางกายวิภาค หมายถึง ความเจริญทางด้านส่วนสูง น้ำหนักและโครงสร้าง แบ่งเป็น 3 ด้านคือ

1. ความเจริญในด้านส่วนสูงของวัยรุ่น

1.1 เมื่อเปรียบเทียบความสูงของวัยรุ่นในเพศเดียวกันแล้วพบว่ามี ความแตกต่างกันเล็กน้อยซึ่งเกิดจากสาเหตุทางพันธุกรรม อิทธิพลฮอร์โมน และเรื่องอาหารการกิน เป็นต้น

1.2 ความเจริญทางด้านส่วนสูงในเพศหญิงจะหยุดก่อนเพศชาย กล่าวคือ ผู้หญิงจะไม่สูงขึ้นต่อไปเมื่อมีอายุในช่วงตอนปลายวัยรุ่น ส่วนเพศชายยังคงสูงต่อไปเรื่อยๆ จนกระทั่งอายุประมาณ 20 ปี

2. ความเจริญทางด้านน้ำหนักของวัยรุ่น

2.1 ระยะเวลาก่อนวัยรุ่น เด็กชายจะมีน้ำหนักมากกว่าเด็กหญิง

2.2 ในระหว่างระยะวัยรุ่นตอนกลาง เด็กหญิงจะเริ่มหนักกว่าเด็กชาย

2.3 หลังระยะวัยรุ่นตอนกลางไปแล้ว ผู้ชายจะหนักกว่าผู้หญิง

เล็กน้อย และจะรักษาความหนักอยู่ตลอดไป

3. ความเจริญเติบโตด้านสัดส่วนและขนาดของวัยรุ่น

3.1 สัดส่วนขนาดของร่างกาย วัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงไม่มีความแตกต่างกันมาก

3.2 สัดส่วนและขนาดของแต่ละคนในรุ่นราวคราวเดียวกัน อาจแตกต่างกันได้ โดยขึ้นอยู่กับการทำงานของต่อมต่างๆในร่างกาย การออกกำลังกาย อาหารที่รับประทาน และสัดส่วนโครงสร้าง เป็นต้น

3.3 เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลาย ลักษณะรูปร่างของชายและหญิงจะแตกต่างกันระหว่างเพศเริ่มปรากฏขึ้น เช่น เด็กชายจะมีไหล่กว้าง สะโพกเล็ก แขนขายาว ส่วนเด็กหญิงจะมีสะโพกผายออก ไหล่แคบมน และส่วนอื่นๆจะแตกต่างจากเด็กชายอย่างเห็นได้ชัด

3.3.3 พัฒนาการทางอารมณ์ อารมณ์ต่างๆของวัยรุ่นมีดังนี้

1. ความกลัวในวัยรุ่นนั้นส่วนใหญ่มักเป็นความกลัวเกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับสังคมหรืออาจจะเป็นความกลัวที่คิดว่าจะไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมและความกลัวเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะและความไม่สมประกอบต่างๆของร่างกายซึ่งนอกจากทำให้เกิดความกลัวแล้ว ยังทำให้เกิดอารมณ์หงุดหงิดอีกด้วย
2. ความกังวลใจเป็นผลมาจากความกลัวโดยกลัวเรื่องต่าง ๆ นานาแล้วเก็บเอาเรื่องต่างๆเหล่านั้นมาเป็นความกังวลใจ
3. ความโกรธ เป็นการแสดงออกของอารมณ์ประเภทก้าวร้าว รุนแรง โดยจะแสดงออกให้เห็นทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นต้นว่า มือสั่น เท้าสั่น หน้าตาแดง หายใจถี่ หุนหันพลันแล่น ขาดความยับยั้งคิด อาจแสดงออกหลายแบบ เช่น ทำลายผู้อื่นให้ได้รับบาดเจ็บ ทำร้ายตนเอง หรือทำลายข้าวของ
4. ความรัก เป็นอารมณ์ที่เกิดขึ้นกับทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ได้แก่ ความรักตนเอง, ความรักเพื่อน, ความรักที่ตนเทิดทูนบูชาเป็นพิเศษ และ ความรักในเพศตรงข้าม
5. ความอิจฉาริษยา มักเกิดขึ้นเมื่อตนไม่สามารถเอาชนะคู่ต่อสู้ด้วยวิธีอื่นหรือถูกแย่งชิงความรักไป อารมณ์อิจฉาริษยานี้มักแสดงออกมาในรูปแบบของความโกรธอย่างรุนแรงและไม่มีเหตุผลได้ สาเหตุของความอิจฉาริษยานี้มักเกิดกับปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศ เช่น การโดนแย่งความรัก ความสนใจจากเพศตรงข้าม
6. ความอยากรู้อยากเห็นวัยรุ่น มักเกิดความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่จะเกิดขึ้นในภายหน้าหรือสิ่งที่ได้รับการปกปิด โดยเฉพาะเรื่องราวของเพศตรงข้าม เช่น พยายามแสวงหาความเร้นลับเกี่ยวกับการสืบพันธุ์ เป็นต้น
7. ความสนใจ เด็กวัยรุ่นมีพลังงานมากจึงมักสนใจเล่นกีฬา การทำงานเกี่ยวกับเครื่องยนตร์กลไก สนใจเรื่องสุขภาพ เรื่องเพศ การเลือกอาชีพ และเรื่องภายในครอบครัว เป็นต้น

3.3.4 พัฒนาการทางสติปัญญา

พัฒนาการทางด้านสติปัญญาในวัยรุ่นตอนต้นพัฒนาการเป็นไปอย่างรวดเร็วมากและพัฒนาการจะเจริญสูงสุดเมื่ออายุประมาณ 16 ปี แล้วค่อยๆลดลงหลังจากอายุ 19-20 ปี ลักษณะพัฒนาการทางสติปัญญาของวัยรุ่น เป็นดังนี้

1. ความจำดีมาก แต่มักไม่ค่อยได้ใช้ความจำของตนเองให้เป็นประโยชน์ เนื่องจากต้องการใช้ความคิดในการแสดงความคิดเห็นทางด้านต่างๆที่กว้างขวางโดยเฉพาะเรื่อง

เกี่ยวกับผลประโยชน์ของสังคม ในวัยนี้จะพยายามคิดตัดสินใจว่าสิ่งใดดีกว่า สิ่งใดควรเกิดขึ้นในสังคม

2. สมာธิติ โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจมากเป็นพิเศษก็จะมีสมาธิในการศึกษาค้นคว้า พยายามหาความจริงเกี่ยวกับสิ่งนั้น และมีความสามารถในการตั้งสมาธิควบคุมอารมณ์ตนเองให้เหมาะสมกับกาลเทศะ
3. มีความเจริญทางความคิด พยายามแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของตนเอง
4. มีจินตนาการมาก
5. ความเชื่อมั่นต่างๆ เป็นไปอย่างรุนแรง โดยมักปักใจเชื่ออะไรแล้วมักเชื่ออย่างจริงจัง และถ้าไม่ยอมเชื่ออะไรแล้วก็จะเชื่ออะไรยากเช่นกันนอกจากมีหลักฐานอะไรมาอ้างอิง

3.3.5 พัฒนาการทางสังคม

วัยรุ่นนี้เป็นวัยที่มีความต้องการอย่างรุนแรงในการที่จะทำให้ตนเองให้เป็นที่ยอมรับนับถือของเพื่อนและบุคคลในวงสังคม โดยจะพยายามจะปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อให้ได้มากซึ่งสถานะดังกล่าวสังเกตได้จากการแต่งตัวพิถีพิถันเป็นพิเศษ, เอาใจใส่ในกริยาของตนเองและบุคคลในครอบครัว, ต้องการให้ทุกคนยอมรับว่าตนเป็นผู้ใหญ่, มีการรวมกลุ่มระหว่างเพื่อนสนิทในเพศเดียวกันในรูปของ“แก๊งค์” และระยะต่อมามีเริ่มมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม โดยสมาชิกต่างประเทศจะมารวมกลุ่มด้วย

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

วัยรุ่นพยายามที่จะหาเพื่อนที่อยู่ในรุ่นเดียวกัน มีรสนิยมเหมือนกัน กลุ่มของเด็กวัยรุ่นนี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อความประพฤติ, การแต่งกาย, กริยา, ท่าทาง มีการพยายามเลียนแบบกันเพื่อให้เกิดเป็นสัญลักษณ์ประจำกลุ่มขึ้น การกระทำบางอย่างที่ตนทำเพื่อความโก้เก๋และเพื่อก่อให้เกิดเป็นจุดเด่นขึ้น

2. ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศ

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความกังวลอย่างมากในการที่จะทำให้ตนเองสามารถเข้ากับเพื่อนต่างเพศของตนได้ ความสัมพันธ์ของวัยรุ่นกับเพื่อนต่างเพศนั้นมีทั้งในสภาพที่เป็นเพื่อนฝูงชอบพอกันและในด้านความสัมพันธ์ในฐานะที่จะร่วมชีวิตกันต่อไปในอนาคต เป็นเรื่องธรรมดาที่วัยรุ่นมักเกิดความคิดฝันในเรื่องรักๆ ใคร่ๆ ที่มักจะได้รับการกระตุ้นตามสภาพแวดล้อมและฮอร์โมนนั่นเอง

ส่วนที่ 4 ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

4.1 ความหมายของคำว่าสุรา

“สุรา” หมายถึง เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดต่างๆมักใช้ในภาษาเขียน ส่วนภาษาพูดที่จะสื่อความหมาย หมายถึง เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จะใช้คำมากมายตามแต่จะเรียกกันไป “เหล้า” คือ คำที่ถูกใช้เรียกมากที่สุด นอกจากนี้สุราที่ผลิตออกมานั้นมีหลายชนิด และเรียกชื่อแตกต่างกันไปตามวิธีการปรุง ปริมาณแอลกอฮอล์ ตลอดจนสถานที่ผลิต (เกรียงศักดิ์ กัลปดิ 2528 : 121-127) เช่น

1. **สาโท อุ น้ำขาว หรือกระแช่** เป็นสุราพื้นบ้านของประเทศไทยที่หมักจากข้าวเหนียว วิธีการทำเริ่มจาก นำข้าวเหนียวมาแช่ให้นิ่มจากนั้นนึ่งด้วยไอน้ำให้สุก ทิ้งไว้ให้เย็นแล้วนำไปล้างด้วยน้ำปูนใส คลุกกับแป้งเหล้าที่ผสมด้วยยีสต์และเชื้อต่างๆในการหมัก ให้บ่มไว้ 12 วัน จึงนำมากรองแล้วบ่มต่ออีก 7-14 วัน หลังจากนั้นนำมากรองเป็นกรรมวิธีสุดท้าย

2. **เบียร์ (Beer)** เบียร์เป็นสุราหรือสุราหมักที่ปรุงขึ้นด้วยการต้มมอลต์ของข้าวบาร์เลย์แล้วนำมาหมักทำให้เกิดแอลกอฮอล์ อาจนำมาผสมกับสมุนไพรหรือเครื่องเทศก็ได้ เบียร์นิยมทำกันมากในประเทศเยอรมันนี้

3. **ไวน์ (Wine)** คือ สุราที่ได้จากการหมักแอลกอฮอล์ ประมาณ 8-10 % ปกติถ้ากล่าวถึงไวน์ คนทั่วไปมักจะนึกถึงไวน์ที่ทำมาจากองุ่น แต่ที่จริงแล้วนั้นไวน์สามารถผลิตได้จากผลไม้แทบทุกชนิด แต่ที่นิยมกันคือ ไวน์ที่ทำจากองุ่น ประเทศที่ผลิตไวน์ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายมีหลายประเทศ เช่น ฝรั่งเศส อิตาลี โปรตุเกส อเมริกา ออสเตรเลีย สเปน เป็นต้น

4. **บรันดี คอนยัค (Brandy,Cognac)** บรันดีเป็นสุราที่ได้จากการนำไวน์มากลั่นซึ่งมีหลายประเทศทั่วโลกที่ผลิตบรันดี แต่บรันดีที่มีชื่อเสียงว่ากระบวนการผลิตและรสชาติที่ดีที่สุดในโลก ได้แก่ บรันดีที่ทำในแคว้น Cognac ในประเทศฝรั่งเศส

5. **วิสกี้ (Whiskies)** แบ่งออกเป็นหลายประเภท แต่ที่นิยมในเมืองส่วนมากจะเป็นสก๊อตวิสกี้ (Scotch Whiskey) ผลิตจากประเทศอังกฤษ ทำจากข้าวบาร์เลย์บ่มในถังไม้โอ๊ค ส่วนไอริชวิสกี้ (Irish Whiskey) ทำจากข้าวบาร์เลย์แต่บ่มในถังเชอร์รี่ แคนาดาเคยินวิสกี้ (Canadian Whiskey) ทำจากข้าวไรน์ในแคนาดา นอกจากนี้ American Whiskey หรือนิยมเรียก Bourbon Whiskey ทำจากข้าวโพดผสมข้าวไรน์เป็นสุราที่นิยมมากที่สุดชนิดหนึ่งของชาวอเมริกัน

6. **ยีน (Gin)** เป็นสุราที่ทำมาจากข้าวไรน์ เดิมกลั่นด้วยเมล็ด Janiper Berries เป็นต้น มาจากภาษาดัตช์ Geniever ต่อมาเรียกว่า Gin สั้นๆ การดื่มยีนในสมัยก่อนทหารจะดื่มก่อนออกรบของทหารดัตช์

อย่างไรก็ตาม สุราที่มีค่านิยมความหมายแตกต่างกันออกไปตามศาสตร์แขนงต่างๆที่น่าสนใจ แบ่งออกเป็น 2 ศาสตร์ ได้แก่ สุราตามความหมายทางการแพทย์และสุราตามความหมายในทางกฎหมาย

4.1.1 สุรา ตามความหมายทางการแพทย์ หมายถึง เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (Ethyl alcohol) ในปริมาณไม่เกิน 60% ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่คนสามารถใช้ดื่มได้ และที่มาของแอลกอฮอล์ จะต้องมาจากวัตถุดิบที่เป็นธัญพืชในชั้นปฐมภูมิ เช่น เมล็ดพืช ข้าว แป้ง และผลไม้ (ศรีวงศ์ หะวานนท์ 2534 : 13) เป็นต้น

4.1.2 สุรา ตามความหมายในทางกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติสุรา ให้ความหมายของสุราไว้ดังนี้

“สุรา” หมายความว่า รวมถึงวัตถุดิบหลายหรือของผสมแอลกอฮอล์ ซึ่งสามารถใช้ดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุราหรือซึ่งดื่มกินไม่ได้ แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถใช้ดื่มกินได้เช่นเดียวกับสุรา

“สุราแช่” หมายความว่า สุราที่ไม่ได้กลั่น และให้หมายความรวมถึงสุราแช่ที่ได้ผสมกับสุรากลั่นแล้ว แต่ยังมีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกินสิบห้าดีกรีด้วย

“สุรากลั่น” หมายความว่า สุราที่ได้กลั่นแล้ว และให้หมายความรวมถึงสุรากลั่นที่ได้ผสมกับสุราแช่แล้วแต่ยังมีแรงแอลกอฮอล์เกินกว่าสิบห้าดีกรีด้วย

4.2 ประเภทของสุราที่ผลิตในประเทศไทย

สุราเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีกระบวนการผลิตหลายรูปแบบซึ่งผลิตขึ้นโดยวัตถุดิบประเภทต่างๆแตกต่างกัน เช่น เพื่อการบริโภคในครัวเรือน การใช้บริการในเทศกาลรื่นเริงต่างๆ หรือเพื่อประโยชน์ทางการค้า แต่จากการที่สุราเป็นสินค้าที่ผูกขาดโดยรัฐ การควบคุมการบริโภคให้เป็นไปในทางที่รัฐต้องการ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงมีการกำหนดประเภทของสุรา ตาม พ.ร.บ. สุรา พ.ศ.2493 แบ่งออกเป็น 2 ประเภท สุราแช่และสุรากลั่น และปรากฏรายละเอียดของกรรมวิธีการผลิต และวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก .39-2516) จัดแบ่งสุราที่ผลิตในประเทศไทย ดังนี้

1. สุราแช่หรือเมรัย (Fermented liquor) หมายถึง สุราที่ไม่ได้กลั่นและให้หมายความรวมถึงสุราแช่ที่ได้ผสมกับสุรากลั่นแล้วแต่ยังมีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกิน 15 ดีกรี มีหลายชนิด ได้แก่

ชนิดที่	1 จากเมล็ดพืชหรือแป้งจากพืช เช่น เบียร์
ชนิดที่	2 จากผลไม้หรือน้ำตาลจากพืช เช่น ไวน์
ชนิดที่	3 จากชนิดที่ 1 และชนิดที่ 2 ที่มีส่วนผสม เช่น เวอร์มูท

ชนิดที่ 4 จากชนิดที่ 1 และชนิดที่ 2 ผสมกับสุรากลั่น เช่น เซอร์รี่

2. สุรากลั่น (Distilled liquor) หมายความว่า สุราที่ได้จากการกลั่นแล้วให้ความหมายรวมถึงสุรากลั่นที่ได้ผสมกับสุราแช่แต่มีแอลกอฮอล์เกินกว่า 15 ดีกรี โดยกระทรวงการคลังได้กำหนดชนิดของสุรากลั่น ดังนี้

2.1 สุราสามทับ หมายถึง สุราที่กลั่นที่ปราศจากเครื่องย้อมหรือสิ่งผสมปรุงแต่ง ต้องมีแรงแอลกอฮอล์ตั้งแต่ 80 ดีกรีขึ้นไป

2.2 สุราขาว หมายถึง สุราที่กลั่นได้มาจากข้าวหรือน้ำตาลโดยปราศจากเครื่องย้อมหรือสิ่งปรุงแต่งอย่างใด ๆ มีแรงแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 80 ดีกรี มีหลายขนาด ดังนี้

ชนิดแอลกอฮอล์ 28 ดีกรี, ชนิดแอลกอฮอล์ 30 ดีกรี

ชนิดแอลกอฮอล์ 35 ดีกรี, ชนิดแอลกอฮอล์ 40 ดีกรี

2.3 สุราผสม หมายถึง สุรากลั่นที่มีกรรมวิธีใช้สิ่งผสมปรุงแต่งขึ้นจากสุราสามทับ และเมื่อผสมปรุงแต่งแล้วมีแรงแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 80 ดีกรี มีหลายขนาด ดังนี้

ชนิดแอลกอฮอล์ 28 ดีกรี, ชนิดแอลกอฮอล์ 30 ดีกรี, ชนิดแอลกอฮอล์ 35 ดีกรี

2.4 สุราปรุงพิเศษ หมายถึง สุรากลั่นที่ใช้สุราสามทับมาปรุงแต่งโดยมีกรรมวิธีพิเศษ แรงแอลกอฮอล์ดังนี้

ชนิดแอลกอฮอล์ 35 ดีกรี, ชนิดแอลกอฮอล์ 40 ดีกรี

2.5 สุราพิเศษ หมายถึง สุรากลั่นที่ทำขึ้นโดยใช้กรรมวิธีพิเศษ มีแรงแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 80 ดีกรี แบ่งออกเป็น

ประเภทวิสกี้ บรั่นดี ขิน รัมหรือสุราแบบต่างประเทศอย่างอื่น

ประเภทเกาเหลียง เชียงซุน บุนก๋วยโล้ว หรือสุราแบบต่างประเทศอย่างอื่น

4.3 แอลกอฮอล์และพิษของแอลกอฮอล์

4.3.1 พิษของแอลกอฮอล์ที่มีผลต่อร่างกาย

เมื่อแอลกอฮอล์เข้าสู่ร่างกายจะมีผลในการรบกวนหรือทำลายระบบการทำงานต่างๆของ

อวัยวะในร่างกายโดยแบ่งได้เป็น 5 ระบบใหญ่ คือ พิษของแอลกอฮอล์ต่อระบบสมอง , ระบบทางเดินอาหาร, ระบบหัวใจและหลอดเลือด รวมไปถึงระบบต่อมไร้ท่อและระบบจลชีฟ โดยมีผลทั้งแบบเฉียบพลันและเรื้อรัง โดยเฉพาะผลเรื้อรังทำให้เกิดกลุ่มโรคได้นับ 100 โรค ในสมัยก่อนเรียกโรคที่เกิดจากพิษของสุรานี้ว่า โรคพิษสุราเรื้อรัง แต่เนื่องจากรายละเอียดและอาการแตกต่างกันมีจำนวนมากมาย ไม่เหมาะสมที่จะใช้ชื่อโรคพิษสุราเรื้อรัง เพียงชื่อเดียว ในปี ค.ศ.1977 องค์การอนามัยโลก

โดยกลุ่ม Alcohol Relate Disabilities จึงได้ใช้คำว่า Alcohol Dependence Syndrome แทนคำว่า Alcoholism (ศรีวงศ์ หะวานนท์ 2534 : 22)

4.3.2 พิษของแอลกอฮอล์ต่อสมอง

โดยที่แอลกอฮอล์มีฤทธิ์กดสมอง การบริโภคแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบต่อการทำงานของสมองโดยตรง ผลของแอลกอฮอล์ต่อสมองนั้นแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ

1. พิษแบบเฉียบพลัน การดื่มสุรารับจำนวนมากจะทำให้ระดับแอลกอฮอล์ในเลือดสูง เกิดภาวะ Alcohol intoxication ซึ่งถ้าสูงถึงขนาด 500 มิลลิกรัมขึ้นไปอาจจะเกิดอันตรายแก่ชีวิตได้ แต่โอกาสเกิดมีน้อยมาก เนื่องจากเมื่อร่างกายได้รับแอลกอฮอล์มากเกินไปจะเกิดอาการคลื่นไส้ อาเจียน ซึ่งเป็นกลไกอย่างหนึ่งของร่างกายที่จะช่วยลดปริมาณของแอลกอฮอล์ในเลือดให้ลดลงได้ นอกจากนี้สาเหตุที่ทำให้เสียชีวิตอาจเกิดจากการกินยาที่มีฤทธิ์กดประสาทบางชนิด เช่น ยาแก้ปวดประสาท ยานอนหลับ เป็นต้น ร่วมกับการดื่มสุราทำให้แอลกอฮอล์เข้าไปเสริมการออกฤทธิ์ของยาดังกล่าวจนอาจเสียชีวิต (บุญสม มาร์ติน 2533 : 170)

2. พิษของแอลกอฮอล์ต่อสมองชนิดเรื้อรัง

แอลกอฮอล์มีพิษโดยตรงต่อสมองทำให้เนื้อสมองตาย คือ มีการอักเสบและบวมที่เยื่อหุ้มสมองและเนื้อสมองทำให้เกิดอาการชักหรือปวดศีรษะอย่างรุนแรง เมื่อเกิดการอักเสบอย่างเรื้อรังจะทำให้เซลล์ในสมองเสื่อม ในผู้ที่ดื่มสุราพบว่าการฝ่อของกลีบสมองส่วนนอก ซึ่งมีการเชื่อมทางจิตอีกหลายประการ เริ่มตั้งแต่ปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางบุคลิกภาพ ความจำเสื่อม ในกรณีที่เป็นมากอาจเกิดอาการประสาทหลอน หูแว่ว หวาดระแวง และคลุ้มคลั่ง

4.3.3 พิษของแอลกอฮอล์ต่อระบบทางเดินอาหาร

ระบบทางเดินอาหารประกอบไปด้วยอวัยวะต่างๆมากมาย ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการย่อยและการดูดซึมอาหาร ได้แก่ กระเพาะอาหาร ลำไส้เล็ก ตับ ไต เป็นต้น จึงนับได้ว่าเป็นระบบที่มีความสำคัญระบบหนึ่งของร่างกาย พิษของแอลกอฮอล์ต่อระบบทางเดินอาหารนั้นสามารถแบ่งโดยพิจารณาจากการทำงานของอวัยวะแต่ละชนิดดังต่อไปนี้

1. พิษของแอลกอฮอล์ต่อกระเพาะอาหาร

กระเพาะอาหารและลำไส้เป็นอวัยวะแรกที่ได้รับพิษจากการบริโภคแอลกอฮอล์ เพราะเป็นทางผ่านอาหารเข้าสู่ร่างกายเป็นอันดับแรก โดยแอลกอฮอล์ในสุรามีฤทธิ์กัดทำลายเนื้อเยื่อบุปาก ลำคอ กระเพาะอาหาร ดังนั้นเมื่อดื่มสุราที่ไม่ได้ทำให้เจือจางลงจะรู้สึกรัดคอและร้อนในกระเพาะอาหารเยื่อบุกระเพาะจะอักเสบทำให้การดูดซึมอาหารเสียไป ร่างกายจะขาดสารอาหารและวิตามินที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต (Richard G.Schlaadt 2001 : 179-180) ในบางรายอาจมีการตกเลือดในกระเพาะ

อาหารได้ อีกทั้งยังทำให้เกิดการหลั่งของกรดในกระเพาะในปริมาณที่มากขึ้นเป็นผลให้เกิดโรคแทรกซ้อน ตลอดจนเกิดการท้องอืด ปวดท้อง ท้องเสีย ท้องผูกเบื่ออาหารและอาเจียนเป็นเลือดได้

2. พิษแอลกอฮอล์ต่อลำไส้เล็ก

แอลกอฮอล์ทำให้เกิดการอักเสบของเยื่อบุลำไส้เล็กส่วนต้นจากการระคายเคืองของแอลกอฮอล์โดยตรง นอกจากนี้แอลกอฮอล์ยังทำให้ความดันหูรูดของท่อน้ำดีที่มาเปิดเข้าสู่ลำไส้เล็กส่วนต้นสูงขึ้นเป็นเหตุให้น้ำดีจากตับและน้ำย่อยจากตับอ่อนออกมาช่วยในการย่อยอาหารได้ลำบาก ทำให้เกิดอาการท้องอืด ท้องเฟ้อ นอกจากนี้แอลกอฮอล์ยังมีผลทำให้การดูดซึมอาหารของลำไส้เล็กลดลง (ศรีวงศ์ หะวานนท์ 2534 : 24)

3. พิษของแอลกอฮอล์ต่อตับอ่อน

แอลกอฮอล์มีผลทำให้น้ำย่อยของตับอ่อนและเอ็นไซม์ของตับอ่อนเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลต่อเนื่องจากการกระตุ้นฮอร์โมนแกสตรินในกระเพาะทำให้มีกรดสูงขึ้นในกระเพาะ และมากกระตุ้นฮอร์โมนซีคลินตินในลำไส้ และซีคลินตินนี้ก็มากกระตุ้นตับอ่อนให้หลั่งน้ำย่อยและเอ็นไซม์เพิ่มขึ้นในขณะเดียวกันก็ทำให้ความดันของตับอ่อนและท่อน้ำดีเพิ่ม เกิดอาการบวมเกร็งของตัวหูรูดของท่อน้ำดีทำให้เกิดภาวะการอุดตันในท่อตับอ่อน น้ำย่อยที่ถูกกระตุ้นหลั่งออกมาไม่ได้ก็เกิดการย่อยตัวตับอ่อนเสียหายทำให้เกิดตับอ่อนอักเสบ นอกจากนี้แอลกอฮอล์ยังทำให้เกิดพยาธิในตับอ่อนได้

3.1 ตับอ่อนอักเสบชนิดเฉียบพลัน จะมีอาการดังนี้ แน่นท้อง ท้องอืด อาหารไม่ย่อย แน่นหลัง ไปจนถึงปวดท้องบริเวณลิ้นปี่ หรือสะดือราวไปถึงสันหลังในขณะเดียวกัน อาจจะทำให้ความดันโลหิตต่ำเกิดอาการช็อคเป็นอันตรายถึงชีวิต

3.2 ตับอ่อนอักเสบชนิดเรื้อรัง มีอาการดังนี้ อาหารไม่ย่อย มีลมในท้องมาก ผอมน้ำหนักลดมีอาการของเบาหวานร่วมด้วย ทั้งนี้ทำให้เกิดภาวะตับอ่อนอักเสบชนิดเรื้อรังแบบมีหินปูนหรือนิวในตับอ่อนอีกด้วย

4. พิษของแอลกอฮอล์ต่อตับ

อาการจากการดื่มสุรา คือ “ตับเสื่อม” หรือ “ตับแข็ง” ตับเป็นอวัยวะที่ถูกกระทบกระเทือนมากที่สุด เนื่องจากแอลกอฮอล์จะต้องผ่านและถูกทำลายที่ตับ เมื่อร่างกายได้รับแอลกอฮอล์มากเกินไปที่ตับจะทำลายได้ แอลกอฮอล์จะทำให้เซลล์ของตับอักเสบและมีไขมันมากแทนที่เซลล์ในตับทำให้เซลล์ไขมันเพิ่มขึ้นและกระจายไปทั่วตับ ระยะนี้ตับจะบวมและใหญ่กว่าปกติ มีสีเหลืองของไขมันเริ่มมีรอยสีขาวของเนื้อพังพืดที่เกิดที่ตับ (Fibrous tissue) และถ้ายังคงดื่มสุราต่อไปเนื้อตับที่ดีจะถูกแทรกโดยเซลล์ไขมันทำให้เกิดการอักเสบของตับ เซลล์ของตับจะถูกทำลายลง พร้อมกันนั้นจะมีใยพังพืดเข้า

มาแทนที่ระยะนี้ด้วยระดับจะหดตัวเล็กน้อย ผิวของตับจะขรุขระคล้ายผิวมะกรูด ซึ่งเป็นอาการสุดท้ายของโรคตับแข็ง (เกษียร ภัทธานนท์ 2538 : 23)

5. พิษของแอลกอฮอล์ต่อไต

ในกรณีคนที่ดื่มสุรามากจะเกิด Lactic acidosis อันเป็นผลมาจากกรดแลคติกไฮโดเจนในตับสูงเกินไป สภาวะดังกล่าวจะรบกวนการขับถ่ายกรดยูเรียของไตทำให้ไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ ปกติกรดยูเรียในเลือดสูงจะเกิดไตอักเสบและไตเหี่ยว อีกทั้งยังเป็นผลให้อาการของโรคเกาต์กำเริบ และในระยะสุดท้ายไตจะไม่สามารถขับได้แม้กระทั่งน้ำปัสสาวะ (เกษียร ภัทธานนท์ 2538 : 23)

4.3.4 พิษของแอลกอฮอล์ต่อระบบหัวใจและหลอดเลือด

โรคทางระบบหัวใจและหลอดเลือดที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ อาจเกิดจากการขาดอาหารและจากพิษของแอลกอฮอล์หรือทั้งสองอย่างร่วมกัน แอลกอฮอล์มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในการทำงานของกล้ามเนื้อหัวใจ การบีบตัวของกล้ามเนื้อหัวใจจะต่ำลงในขณะที่ความดันโลหิตจะสูงขึ้น ในกรณีที่ดื่มสุราเป็นประจำและปริมาณที่มากจะทำให้เกิดโรคหัวใจที่เกิดจากพิษสุรา ที่มีชื่อว่า Alcohol cardiomyopathy ซึ่งมีอาการหายใจลำบาก หัวใจววมโต ทำให้เหนื่อยง่ายและหอบ ถ้ายังคงดื่มสุราต่อไปจะทำให้มีอาการของโรคหัวใจวายชนิดรักษาไม่หายขาด

4.3.5 พิษของแอลกอฮอล์ต่อระบบเมตาบอลิซึมและต่อมไร้ท่อ

แอลกอฮอล์ทำให้เกิดน้ำตาลในเลือดสูงหรือมีอาการของเบาหวานได้ ในทางตรงข้าม แอลกอฮอล์ก็สามารถทำให้เกิดอาการน้ำตาลในเลือดต่ำได้เมื่อดื่มสุราติดต่อกันไม่รับประทานอาหารนาน 2-3 วัน โดยแอลกอฮอล์จะทำให้ไกลโคเจนในระดับต่ำและสกัดกั้นการสร้างน้ำตาลกลูโคสจากไกลโคเจน ทำให้กลูโคสเข้าสู่กระแสโลหิตในปริมาณที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของร่างกายเป็นผลให้เกิดอาการอ่อนเพลีย เหงื่อออก เป็นลมหมดสติและอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้

นอกจากนี้แอลกอฮอล์ยังสามารถทำให้มีข้ออักเสบชนิดหนึ่งที่เรียกว่า โรคเกาต์ (Gout) โดยแอลกอฮอล์จะทำให้ร่างกายมีการคั่งของกรด โดยเฉพาะกรดแลคติกในเลือดและเนื้อเยื่อต่างๆ ทำให้กรดยูริกซึ่งอยู่ในกระแสเลือดขับถ่ายทางไตได้น้อยลงและตกตะกอนในตามข้อและทำให้เกิดการอักเสบ เช่น บริเวณหัวแม่มือและหัวแม่เท้าทั้งสองข้าง เป็นต้น

4.3.6 พิษของแอลกอฮอล์ต่อระบบต่อต้านจุลชีพ

แอลกอฮอล์ทำให้ระบบต่อต้านเชื้อโรคของร่างกายลดลงโดยมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญดังนี้

1. ทำให้การสร้าง Phagocytosis ลดลง ทำให้ประสิทธิภาพในการฆ่าเชื้อภายในนิวโทรฟิลเสื่อมลง

2. เม็ดเลือดขาวออกมาจากไขกระดูกน้อยกว่าปกติ
3. Lung macrophage ลดลง
4. Circulatory bactericidal substance ลดลง
5. ระดับพลาสมาบีโครคอร์ติโซนสูงความหนืดของเลือดสูง
6. Glottis ปิดไม่สนิททำให้ Asirate ใต้ง่าย
7. Ciliary cell ภายในหลอดลมทำงานน้อยลง

จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้ผู้ที่ดื่มสุรามีโอกาสเป็นโรคปอดปวม หรือโรคติดเชื้ออื่นได้ง่ายกว่าผู้ที่ไม่ดื่มสุรา รวมทั้งโรคเอดส์ด้วย (ศรีวงศ์ หะวานนท์ 2534 : 26-27)

4.3.7 พิษของแอลกอฮอล์ต่อทารกในครรภ์

ปัจจุบันไม่เพียงแต่ผู้ชายเท่านั้นที่นิยมดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดต่างๆ แต่ค่านิยมการบริโภคสุราได้ขยายตัวไปยังกลุ่มสตรีด้วย ซึ่งอาการผิดปกติของทารกมีดังนี้ (สุรศักดิ์ หลาบมาลา 2533 : 48)

1. ศีรษะและใบหน้าเบี้ยวบิดไม่เป็นรูปร่างเหมือนทารกอื่นๆ กะโหลกศีรษะเล็กผิดปกติ หนึ่งตาห้อย ริมฝีปากบนใหญ่และยาว
2. ระบบอวัยวะสำคัญผิดปกติ เช่น เกิดความบกพร่องของหัวใจ หู อาจจะติดเชื้อทำให้หูหนวกได้ สายตาไม่ดี และฟันไม่ดี
3. ระบบประสาทส่วนกลางมีความบกพร่องทำให้เกิดโรคสมองเสื่อม
4. การเจริญเติบโตหยุดชะงักหรือเป็นไปอย่างเชื่องช้าทั้งตอนอยู่ในครรภ์และคลอดแล้ว

นอกจากนี้ โรคที่ทำให้เกิดการเสื่อมประสิทธิภาพของอวัยวะต่างๆของร่างกาย ด้วยเหตุที่แอลกอฮอล์ซึ่งไม่มีคุณค่าทางโภชนาการอื่นนอกจากให้พลังงาน ดังนั้นถ้าดื่มสุราโดยไม่รับประทานอาหารให้ถูกหลักก็จะยิ่งทำให้เกิดโรคเนื่องจากการขาดอาหาร เช่น ขาดวิตามิน ขาดเกลือแร่ที่จำเป็นต่อร่างกาย การเสื่อมประสิทธิภาพของร่างกาย ไม่ได้เกิดจากการรับประทานอาหารไม่ครบถ้วนเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงกระบวนการเผาผลาญอาหารแปรปรวน โดยเฉพาะการดูดซึมวิตามินและเกลือแร่ต่างๆทำให้เกิดการติดเชื้อโรคอื่นๆได้ง่ายซึ่งเรียกว่าอาการ “คอร์ซอคอฟ” เป็นต้น (จรรยาพร ธรณินทร์ : 98)

4.3.8 พิษของแอลกอฮอล์ต่อสุขภาพจิต

พิษของแอลกอฮอล์ไม่เพียงมีผลต่อร่างกายผู้ดื่มเท่านั้น แต่ยังมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงหรือปฏิกิริยาของจิตใจ จากการศึกษาพบว่า การดื่มสุราในปริมาณเล็กน้อยและมีปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดไม่มากจะทำให้ผู้ดื่มรู้สึกผ่อนคลายช่วงพุด มีความสุข เป็นอิสระแต่ถ้าเพิ่มปริมาณแอลกอฮอล์มากขึ้นจะ

ทำให้ผู้ดื่มรู้สึกสับสน เจ้าอารมณ์ โกรธง่าย จะทำให้ขาดการยับยั้งในการพูด และการแสดงออกมักพบว่าผู้ดื่มจะพูดจากร้าวราน เสียงดัง ความอยากรู้ อยากแสดงออกในพฤติกรรมทางเพศภายหลังการดื่มเพิ่มมากขึ้น และในกรณีที่ดื่มสุราเป็นเวลานานจะทำให้สมรรถภาพทางเพศลดลง ส่วนผู้ที่ติดสุราจะมีความบกพร่องและไร้สมรรถภาพทางเพศ

นอกจากปฏิกิริยาของแอลกอฮอล์ต่อจิตใจโดยตรงแล้ว การดื่มสุราติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน แอลกอฮอล์จะทำอันตรายต่อระบบสมองและปลายประสาททำให้ผู้ดื่มสุราเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือ D.T (Delirium Treatment) ผู้ที่เป็นจะมีอาการมือสั่น เท้าสั่น บางคนศีรษะสั่น ปลายมือ ปลายเท้าชา รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางอารมณ์ และบุคลิกภาพด้วย ผู้ที่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังจะมีอาการเบื่ออาหาร นอนไม่หลับเห็นภาพหลอนต่างๆและอาจตายได้ในที่สุด (เกษียร กังคานนท์ 2538 : 23)

4.4 สถานการณ์ด้านอุปสงค์ของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

จากการสำรวจปี 2550 พบว่าประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปดื่มสุรา 14.9 ล้านคนหรือร้อยละ 29.3 โดยผู้ชาย (ดื่มร้อยละ 51.0) ยังคงดื่มสุรามากกว่าผู้หญิง (ดื่มร้อยละ 8.8) คิดว่าเป็นประมาณกว่า 6 เท่า และผู้ที่อยู่นอกเขตเทศบาลดื่มมากกว่าผู้ที่อยู่ในเขตเทศบาล คือร้อยละ 31.0 และ 25.4 ตามลำดับ และที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง คือกลุ่มเยาวชนมีอัตราการดื่มสุรา สูงถึงร้อยละ 21.9 สำหรับกลุ่มวัยทำงานมีอัตราการดื่มมากกว่ากลุ่มอื่น คือร้อยละ 34.4 นอกจากนี้พบว่าผู้ที่ปัจจุบันไม่ดื่มแล้ว แต่ในอดีตเคยดื่มมี 3.8 ล้านคนหรือร้อยละ 7.5 ของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ดังข้อมูลในตาราง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามพฤติกรรมการดื่ม

เพศ เขต การปกครอง และกลุ่มวัย พ.ศ. 2550

เขตการปกครอง กลุ่มวัย	ประชากร อายุ 15 ปี ขึ้นไป	จำนวนประชากร			อัตราการดื่ม ของประชากร (ร้อยละ)
		ไม่เคยดื่ม	ไม่ดื่มแต่เคย ดื่ม	ดื่ม	
รวม	51,166.9	32,340.2	3,854.1	14,972.6	29.3
เพศ					
ชาย	24,812.7	9,134.1	3,020.3	12,658.3	51.0
หญิง	26,354.1	23,206.1	833.7	2,314.3	8.8

ตารางที่ 1(ต่อ)

เพศ เขตการปกครอง กลุ่มวัย	ประชากร อายุ 15 ปี ขึ้นไป	จำนวนประชากร			อัตราการดื่ม ของประชากร (ร้อยละ)
		ไม่เคยดื่ม	ไม่ดื่มแต่เคย ดื่ม	ดื่ม	
เขตการปกครอง					
ในเขตเทศบาล	16,018.2	10,987.7	965.5	4,065.1	25.4
นอกเขตเทศบาล	35,148.6	21,352.5	2,888.6	10,907.5	31.0
กลุ่มวัย(ปี)					
กลุ่มเยาวชน(15-24)	10,538.1	7,977.5	249.7	2,310.9	21.9
กลุ่มวัยทำงาน(25-59)	33,536.7	19,523.6	2,461.2	11,551.9	34.4
กลุ่มสูงอายุ (60ปีขึ้นไป)	7,091.8	4,839.0	1,143.1	1,109.7	15.6

ที่มา : บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ รายงานสถานการณ์สุราประจำปีพ.ศ.2551. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา,2551.

ผลการสำรวจพฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ พบว่าในระหว่าง 12 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์มีผู้ที่ไม่เคยดื่มสุราร้อยละ 63.2 ผู้ที่เคยดื่ม (ปัจจุบันไม่ดื่มแล้ว) ร้อยละ 6.8 และเป็นผู้ที่ดื่มอยู่ในปัจจุบันร้อยละ 30.0 ซึ่งสามารถแยกเป็นผู้ดื่มทุกเดือน (1-3 วันต่อเดือน) มากที่สุด คือร้อยละ 7.9 รองลงมาเป็นผู้ที่ดื่มทุกสัปดาห์ (1-2 วันต่อสัปดาห์) และผู้ที่ดื่มนานๆครั้ง(ดื่มน้อยกว่า 1 วันต่อเดือน) ร้อยละ 5.7 และ4.1

ประเภทของสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ที่ประชากรดื่ม 3 ลำดับแรกในระหว่าง 12 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์ คือ เบียร์ สุราขาว และสุรายี่ห้อไทย ร้อยละ 45.7 39.2 และ 10.7 ตามลำดับ โดยพบว่าผู้หญิงนิยมดื่มเบียร์มากกว่าสุราประเภทอื่น คือ ร้อยละ 59.6 ในขณะที่ผู้ชายนิยมดื่มทั้งเบียร์และสุราขาวในสัดส่วนที่สูง คือร้อยละ 43.1 และ 41.7 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาตามเขตการปกครอง พบว่าประชากรในเขตเทศบาลนิยมดื่มเบียร์มากที่สุด ร้อยละ 60.6 ในขณะที่นอกเขตเทศบาล นิยมดื่มสุราขาวมากที่สุด คือ ร้อยละ 48.0 สำหรับกลุ่มเยาวชนและวัยทำงานนิยมดื่มเบียร์มากที่สุด คือร้อยละ 56.9 และ 45.4 ตามลำดับ ส่วนวัยสูงอายุดื่มสุราขาวมากที่สุดคือร้อยละ 56.2

ตารางที่ 2 แสดงร้อยละของประชากรที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ จำแนกตามประเภทสุรา
ที่ดื่มมาก 3 อันดับแรก เพศ เขตการปกครอง และกลุ่มวัย พ.ศ.2550

เพศและเขตการปกครอง และกลุ่มวัย(ปี)	ร้อยละของประชากร(ในประเภทนั้น)		
	เบียร์	สุราขาว	สุรายี่ห้อไทย
รวม	45.7	39.2	10.7
ชาย	43.1	41.7	11.5
หญิง	59.6	25.4	6.5
เขตการปกครอง			
ในเขตเทศบาล	60.6	15.6	15.7
นอกเขตเทศบาล	40.1	48.0	8.8
กลุ่มวัย(ปี)			
กลุ่มเยาวชน(15-24)	56.0	29.7	11.6
กลุ่มวัยทำงาน(25-59)	45.4	39.4	10.9
กลุ่มสูงอายุ(60 ปีขึ้นไป)	27.7	56.2	7.5

ที่มา : บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ รายงานสถานการณ์สุราประจำปีพ.ศ.2551. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2551.

หากพิจารณาในรอบ 7 ปี (2544-2550) พบว่าอัตราการดื่มสุราของประชากรมีแนวโน้มลดลงตามลำดับ คือจากร้อยละ 32.7 เป็น 29.3 โดยผู้ชายมีอัตราการดื่มสุราลดลงจากร้อยละ 55.9 เป็น 51.0 และผู้หญิงลดลงจากร้อยละ 9.8 เป็น 8.8

หากนำอัตราการดื่มสุราเฉพาะกลุ่มเยาวชน (15-24 ปี) ซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงในช่วง 7 ปีมาพิจารณา (2544-2550) พบว่าในช่วงแรก (2544) มีอัตราร้อยละ 21.6 แต่ในช่วงปี 2547-2549 มีอัตราสูงขึ้นเป็นประมาณร้อยละ 23 และกลับลดลงเป็นร้อยละ 21.9 ในปี 2550 โดยเพศชายมีอัตราการดื่มสุราสูงกว่าเพศหญิงเฉลี่ยประมาณ 8 เท่าทุกปี แต่พบว่าทุกเพศมีแนวโน้มอัตราการดื่มลดลงในปี 2550

อายุที่เริ่มดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ประชากรที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ในปี 2550 เริ่มดื่มสุราเมื่ออายุประมาณ 20.5 ปี โดยผู้ชายเริ่มดื่มเร็วกว่าผู้หญิง คือ 19.5 ปี และ 25.9 ปีตามลำดับ โดยกลุ่มเยาวชน เริ่มดื่มอายุประมาณ 17 ปี ส่วนวัยทำงานและวัยสูงอายุเริ่มดื่มที่อายุ 20 และ 23 ปี

ดังตาราง

ตารางที่ 3 แสดงอายุเฉลี่ยของผู้ที่เริ่มดื่มสุรา จำแนกตามอายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่ม เพศ และกลุ่มวัย พ.ศ.2550

อายุเฉลี่ยรวมและ กลุ่มวัย	อายุเฉลี่ยที่เริ่มดื่ม		
	รวม	ชาย	หญิง
อายุเฉลี่ยรวม	20.5	19.5	25.9
กลุ่มเยาวชน(15-24 ปี)	17.2	17.1	17.9
กลุ่มวัยทำงาน(25-59ปี)	20.8	19.8	26.1
กลุ่มสูงอายุ(60 ปีขึ้นไป)	23.9	22.1	33.3

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ .ผลการสำรวจการสูบบุหรี่และการดื่มสุรา ปี 2550[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อ วันที่ 10 พฤษภาคม 2553.เข้าถึงได้จาก <http://service.nso.go.th/nsopublish/theme/theme.2-4-7.html>

สาเหตุที่เริ่มดื่มสุรา ผลการสอบถามถึงสาเหตุของการดื่มสุราของผู้ที่ดื่มสุรา พบว่าส่วนใหญ่ตอบว่ามาจากการเข้าสังคม/การสังสรรค์ ร้อยละ 41.2 รองลงมาคืออยากทดลองดื่มและตามอย่างเพื่อน ร้อยละ 29.8 และ 23.3 ตามลำดับ และผู้หญิงตอบว่าที่เริ่มดื่ม เพราะการเข้าสังคม/การสังสรรค์สูงกว่าผู้ชายมาเกือบ 2 เท่า คือร้อยละ 61.0 และ 37.6 ตามลำดับ และอยากทดลองดื่มสูงถึงร้อยละ 32.7

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มมึนเมา จำแนกตามสาเหตุที่เริ่มดื่ม พ.ศ.2550

สาเหตุที่เริ่มดื่มสุรา	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
รวม	100.0 (14,968,690)	100.0 (12,655,612)	100.0 (2,313,078)
อยากทดลองดื่ม	29.8	32.7	13.8
ผู้ใหญ่ใช้ไปซื้อ	0.2	0.2	0.1
เข้าสังคม/การสังสรรค์	41.2	37.6	61.0
เพื่อความโก้เก๋	0.8	0.9	0.2
เพื่อความเป็นผู้ใหญ่	0.5	0.5	0.2
เครียด/วิตกกังวล	0.9	0.7	2.1
ตามอย่างเพื่อน/เพื่อนชวน	23.3	25.0	13.5
ตามอย่างสมาชิกในครัวเรือน	0.3	0.2	0.8
ตามอย่างดารา/ผู้มีชื่อเสียง	2.0	1.6	4.2

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สาเหตุที่เริ่มดื่มสุรา	รวม	เพศ	
		ชาย	หญิง
รวม	100.0 (14,968,690)	100.0 (12,655,612)	100.0 (2,313,078)
เพื่อเจริญอาหาร	0.7	0.3	2.9
ใช้เป็นยา/ส่วนผสมของยา	0.1	0.1	0.2
ความผิดหวัง	0.4	0.2	1.0
อื่นๆ	*	*	-

หมายเหตุ : - ไม่รวมไม่ทราบ

* น้อยกว่าร้อยละ 0.1

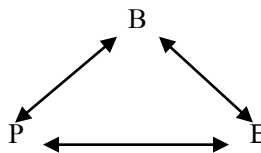
ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.ผลการสำรวจการสูบบุหรี่และการดื่มสุราปี 2550[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2553.เข้าถึงได้จาก <http://service.nso.go.th/nsopublish/theme/theme.2-4-7.html>

ส่วนที่ 5 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory)

5.1 แนวคิดพื้นฐาน

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเป็นทฤษฎีที่มีแนวคิดพื้นฐานที่ว่าพฤติกรรม (Behavior หรือ B) ของมนุษย์ เกิดจากปัจจัยที่สำคัญ 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal factor หรือ P) และอิทธิพลของสภาพแวดล้อม (Environment influence หรือ E)

Bandura (อ้างถึงใน สิทธิพันธ์ : 33-34) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมมนุษย์องค์ประกอบภายในตัวมนุษย์เอง และสิ่งแวดล้อมต่างก็มีอิทธิพลต่อกันและกันในลักษณะที่แต่ละองค์ประกอบต้องสัมพันธ์กันอย่างถ้อยที่ถ้อยอาศัย หมายความว่าในบางครั้งบางคราวสิ่งแวดล้อมอาจจะมีส่วนในการทำให้เกิดพฤติกรรมได้มากกว่าองค์ประกอบภายในตัวบุคคล ส่วนในเวลาอื่นองค์ประกอบภายในตัวบุคคลก็อาจจะมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมมนุษย์มากกว่าสิ่งแวดล้อม จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์เช่นนี้อยู่ในลักษณะพึ่งพาอาศัยกันกับความสัมพันธ์

ภาพที่ 2 แสดงความสัมพันธ์พฤติกรรมของมนุษย์กับปัจจัยส่วนบุคคลและอิทธิพลของสภาพแวดล้อม

ความสัมพันธ์พื้นฐานที่ว่าพฤติกรรมของมนุษย์ (Behavior หรือ B) ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal factor หรือ P) และอิทธิพลของสภาพแวดล้อม (Environment influence หรือ E)

ธีระพร อูวรรณ โณ (2532 : 316-324) กล่าวว่า กระบวนการต่างๆของการเลียนแบบหรือการเรียนรู้โดยการสังเกต แบ่งออกเป็น 4 กระบวนการคือ

1. กระบวนการใส่ใจ หมายถึงกระบวนการที่มนุษย์ใส่ใจหรือสนใจในการรับรู้พฤติกรรมจากการสังเกตตัวแบบ การเรียนรู้จากการสังเกตจะเกิดขึ้น ได้มากก็ต่อเมื่อบุคคลใส่ใจต่อพฤติกรรมของตัวแบบ แต่การใส่ใจจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหลัก 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เป็นตัวแบบ และปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะผู้สังเกต

2. กระบวนการเก็บจำ เป็นกระบวนการที่สังเกตประมวลข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบไว้ในความจำในรูปสัญลักษณ์ แทนกิจกรรมที่เลียนแบบ โดยประมวลในลักษณะของภาพพจน์ และในลักษณะของภาษา

3. กระบวนการการแสดงออก เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตเปลี่ยนสัญลักษณ์ที่เก็บไว้ในรูปของของความจำ จากกระบวนการคงไว้มาเป็นการกระทำในการเรียนรู้จากการกระทำนั้น บุคคลจะสังเกตจากผลของพฤติกรรมหนึ่งๆ ที่แสดงออกและเรียนรู้ผลจากการกระทำหรือการแสดงผลที่เหมาะสมโดยใช้กลไกทางความคิด ดังนั้นกระบวนการแสดงออกจึงเป็นระดับความคิดของผู้สังเกต

4. กระบวนการจงใจ บุคคลไม่ได้กระทำพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ ถึงแม้ว่าสามารถทำได้ก็ตาม ก็จะแสดงพฤติกรรมที่เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และจะไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่เกิดประโยชน์ต่อตนเองหรือพฤติกรรมที่จะมีผลให้ต้องลงโทษ

การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นสามารถเรียนรู้ได้จากการสังเกตตัวแบบ คือ ตัวแบบที่มีชีวิต ได้แก่ พ่อ แม่ ลูก มีเวลาอยู่ด้วยเกือบตลอดเวลา พ่อแม่จึงเป็นตัวแบบที่วัยรุ่นมีโอกาสติดพฤติกรรมต่างๆได้ นอกจากนี้เพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการเลียนแบบของวัยรุ่นมาก เพราะช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ในกลุ่มเพื่อนของวัยรุ่นทั้งในและนอกโรงเรียนมักจะมีการ

สร้างบรรทัดฐานของกลุ่มขึ้นมาและมีแรงกดดันต่างๆให้สมาชิกในกลุ่มคล้อยตาม วัยรุ่นคนใดที่ไม่คล้อยตามกลุ่มก็จะถูกเพื่อนล้อเลียน หรือไม่ยอมรับให้มีการเข้ากลุ่ม ดังนั้น วัยรุ่นที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เหมาะสมก็จะมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น กลุ่มเพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็มีโอกาสที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย

ตัวแบบสัญลักษณ์ ได้แก่ คำบอกเล่า คำสั่งสอน สื่อมวลชนต่างๆสำหรับวัยรุ่น สื่อมวลชนจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของพวกเขามาก เพราะเป็นแหล่งที่สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆได้มากมายทั้งพฤติกรรม การแสดงออก และอื่นๆอีกมากมายที่สนใจ อยากรู้ อยากลองและเข้าไปสัมผัสเพื่อค้นหาเอกลักษณ์ของตนได้ ดังนั้นจึงไม่เป็นการยากที่จะลอกเลียนแบบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากดารา นักร้อง หรือบุคคลสำคัญต่างๆที่สนใจ

5.2 สรุปสาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในกลุ่มนี้ได้ว่า

มีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆดังนี้

1. ครอบครัว

ครอบครัวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยทั่วไปแล้วการกระทำผิดของวัยรุ่นมักถูกมองว่า มีสาเหตุมาจากครอบครัว เนื่องจากส่วนใหญ่ยังอยู่ในความดูแลของบิดามารดา ดังนั้นสภาพภายในครอบครัวน่าจะมีผลต่อพฤติกรรมต่างๆ ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้มี การศึกษา และนำเสนอให้เห็นว่า ครอบครัวเป็นปัจจัยสาเหตุต่อปัญหานี้ การขาดการควบคุมหรือเกิดจากการสนับสนุนของพ่อแม่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ถ้าพ่อแม่ไม่เห็นว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องที่เสียหายและสนับสนุนให้ลูกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลูกก็จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ค่อนข้างบ่อย ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวก็มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นเช่นกัน เพราะสิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความกดดันกับวัยรุ่นให้หันไปพึ่งพิงสิ่งเสพติดต่างๆรวมทั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย ถ้าความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวดี พ่อแม่เอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ จะทำให้เกิดความผูกพันกับครอบครัวและซึมซับบรรทัดฐานต่างๆของสังคมจากพ่อแม่ เป็นการป้องกันการกระทำผิดของวัยรุ่นได้ รวมทั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น ครอบครัวมีหน้าที่พัฒนาของวัยรุ่นในเรื่อง อารมณ์ สติปัญญา ศีลธรรม ความเจริญทางร่างกาย ตลอดจนความเจริญทางสังคม หากครอบครัวทำหน้าที่ได้ดีก็ถือว่าครอบครัวนั้นเป็นครอบครัวที่เป็นปกติ หากครอบครัวทำหน้าที่ขาดความสัมพันธ์ในครอบครัวถือว่าได้ว่าเป็นครอบครัวที่บกพร่อง เป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นได้

2. เพื่อน

อิทธิพลเพื่อนกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นที่ทราบกันว่า ช่วงระยะที่เป็นวัยรุ่นมักจะมีการแยกตัวออกจากครอบครัว เพื่อค้นหาตนเอง และต้องการความอิสระจากการถูกควบคุม แต่เนื่องจากยังไม่สามารถพึ่งตนเองทางจิตใจได้ และส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในการคบหาเพื่อน สนุกสนานด้วยกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ทดลองสิ่งใหม่ๆร่วมกัน ซึ่งอาจมีทั้งดีและไม่ดี รวมถึงการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย และสิ่งที่พบเห็น โดยทั่วไปในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น มักดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหมู่เพื่อนฝูง

3. สภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อม กล่าวได้ว่าในปัจจุบันสภาพแวดล้อมต่างๆมีส่วนช่วยในการเกิดพฤติกรรมการใช้ และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชนหรือสภาพของสังคมทั่วไป การที่มีสถานเริงรมย์ต่างๆ เป็นสถานที่ที่เยาวชนของวัยรุ่นเพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่จะมีบริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ด้วยและวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยก็นิยมไปมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่จะมีบริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ด้วยและวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยก็นิยมไปสถานที่เช่นนี้ เช่น ดิสโกเทค ผับ เป็นต้น รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่ก่อให้เกิดค่านิยมใหม่ๆจากสื่อ หรือจากความคิดของคนในสังคมเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการผ่อนคลายสนุกสนานกับเพื่อนฝูง เป็นต้น

4. สื่อมวลชน

อิทธิพลจากสื่อมวลชนได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญในชีวิตประจำวันของคนเรา ทำให้ได้รับรู้ข่าวสารหรือความบันเทิง มีการถ่ายทอดความคิดเห็นจากสื่อมวลชนต่อพฤติกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จึงมีความใกล้ชิดกันมาก การถ่ายทอดความคิดที่ผิดให้แก่ผู้บริโภค สื่อ วิทยุ ทีวี และถ้าเป็นการถ่ายทอดที่แสดงความความเห็นอกเห็นใจ ยกย่องสรรเสริญแก่ผู้กระทำความผิดด้วยแล้ว ก็จะยิ่งเกิดอันตรายต่อความรู้สึกนึกคิดได้

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

ส่วนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิราภรณ์ เทพหนู (2540) การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจเพื่อศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา ในจังหวัดพิจิตร จำนวน 1,261 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามระหว่างเดือนมกราคม 2540 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2540 ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วง 15-22 ปี (เฉลี่ย 17.4.SD 1.02 ปี) เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 489 คน (ร้อยละ 38.78 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด) เป็นเพศชายร้อยละ 83.4 และเพศหญิงร้อยละ 16.6 ศึกษาความสัมพันธ์พบว่าเพศชายมีโอกาสเสี่ยงที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 13.03 เท่า

ของเพศหญิง (95%CI=10.46-18.56) และจากการศึกษาพบว่าเพศเป็นตัวแปรควมปัจจัยอื่นๆซึ่งเมื่อควบคุมปัจจัยเพศพบว่า นักเรียนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป มีโอกาสเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 1.54 เท่าของนักเรียนที่มีอายุ < 18 ปีขึ้นไป นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำและปานกลางมีโอกาเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 9.85,2.30 เท่า (95%CI=6.07-15.98,1.56-3.38) ของนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงตามลำดับ นักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถตนเองต่ำและปานกลางมีโอกาเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 17.68,1.76 เท่า (95%CI=9.15-34.15,1.11-2.80) ของนักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถตนเองสูงตามลำดับ นักเรียนที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีโอกาเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 55.32 เท่า (95%CI=28.00-109.30) ของนักเรียนที่มีทัศนคติเชิงลบ นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากพ่อแม่สูงควบคุมต่ำและปานกลางมีโอกาเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 14.23,1.83 เท่า (95%CI=8.15-24.85,1.08-3.10) ของนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากพ่อแม่ต่ำควบคุมสูงตามลำดับ นักเรียนที่เพื่อนมีอิทธิพลสูงและปานกลางมีโอกาเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 10.64,0.30 เท่า (95%CI=5.12-22.12,0.18-0.52) ของนักเรียนที่เพื่อนมีอิทธิพลต่ำ นักเรียนที่สื่อมวลชนมีอิทธิพลสูงและปานกลางมีโอกาเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 18.28,3.62 เท่า (95%CI=10.17-32.86,2.02-6.50) ของนักเรียนที่สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่ำตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ (Multiple Logistic Regression) พบว่านักเรียนชายมีโอกาเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 8.94 เท่าของนักเรียนหญิง (95%CI of OR 6.31-12.66) การได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนและปานกลางมีโอกาเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 4.11,2.40 เท่าของการได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนต่ำตามลำดับ (95%CI of OP 1.91-8.82,0.76-7.51) การสนับสนุนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากพ่อแม่สูงควบคุมต่ำมีโอกาเสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น 3.43 เท่าของการสนับสนุนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากพ่อแม่ต่ำ ควบคุมสูง (95%CI of OR 1.67-2.05) ได้สมการที่มีความเหมาะสมเพื่อการคาดทำนายโดยมีความไวร้อยละ 77.0 มีความจำเพาะร้อยละ 89.12 และสามารถคาดทำนายได้ถูกต้องโดยรวมร้อยละ 84.46 ผลที่ได้จากสมการเพื่อการคาดทำนายสามารถนำไปใช้ในการคัดกรองนักเรียนที่เสี่ยงต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในจังหวัดพัทลุงได้

ประกิจ โพธิอาสน์ (2541) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากกลุ่มตัวอย่างประกอบไปด้วยนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 411 คน เป็นวัยรุ่นชาย ร้อยละ 55.5 วัยรุ่นหญิง ร้อยละ 44.5 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ ร้อยละ 2.7 ดื่มนานๆครั้ง ร้อยละ 46.7 และพบว่าปัจจัยนำได้แก่ เพศ

อายุ ผลการเรียน ประเภทของการศึกษา ลักษณะที่พักอาศัย ทัศนคติ ค่านิยม การรับรู้ผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งซื้อขาย ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยเสริม ได้แก่ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิท และการรับอิทธิพลจากสื่อโฆษณาที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการวิเคราะห์การจำแนกพหุ

(Multiple Classification Analysis) พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ได้ดีที่สุด คือ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิท รองลงมาคือ ทัศนคติ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพศ และการรับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา ตามลำดับ

บุญเสริม หุตะแพทย์และคณะ (2547) ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคสุราของเยาวชนไทย :การสำรวจองค์ความรู้ สถานการณ์ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคสุรา ผลการวิจัยโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณหรือเชิงซ้อน พบว่า ปัจจัยที่สามารถอธิบายหรือทำนายพฤติกรรมการบริโภคสุราที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ มีเพียง 8 ตัวแปร คือความเชื่อเกี่ยวกับการดื่มสุรา อิทธิพลสื่อหรือการรับรู้ข้อมูลข่าวสารการดื่มสุราจากสื่อ การรับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ การเข้าถึงแหล่งซื้อขายสุรา จำนวนปีที่มีประสบการณ์การดื่มสุรา อิทธิพลเพื่อน ความมีวินัยในตนเอง คะแนนเฉลี่ยสะสม ซึ่งสามารถอธิบายความผันแปรของพฤติกรรมการบริโภคสุราที่อาจเป็นอันตรายได้ถึงร้อยละ 57 ปัจจัยเหล่านี้(ยกเว้นปัจจัยจำนวนปีที่มีประสบการณ์การดื่มสุรา) เป็นตัวแปรชุดเดิมที่มีผลต่อการดื่มหรือไม่ดื่มสุราของเยาวชน ในกลุ่มตัวแปรทั้ง 8 ตัวแปรนี้จะเห็นว่า ระดับความเชื่อเกี่ยวกับการดื่มสุราหรือระดับการคล้อยตามความเชื่อว่าคุณภาพความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการบริโภคสุรามากที่สุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.34 คือมีความสัมพันธ์เชิงบวก หมายความว่า หากเยาวชนรายใดมีระดับความเชื่อเกี่ยวกับการดื่มสุรามาก เยาวชนรายนั้นจะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการบริโภคสุราที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพในระดับมาก เช่นกัน ส่วนตัวแปรที่สามารถอธิบายหรือทำนาย พฤติกรรมการบริโภคสุราได้ลำดับที่สองคือ อิทธิพลสื่อหรือระดับการรับข้อมูลข่าวสารการดื่มสุราจากสื่อ ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.24 และเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวกเช่นกัน ส่วนตัวแปรอีกตัวหนึ่งที่สามารถทำนายพฤติกรรมการบริโภคสุราได้ดีเป็นลำดับต่อมา คือ ตัวแปรการรับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนกับพ่อแม่ มีค่าความสัมพันธ์การถดถอยเท่ากับ 0.19 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์เชิงลบ ซึ่งหมายความว่า ถ้าเยาวชนรายใดมีความรู้สึกรู้สึกว่าความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่อยู่ในระดับมากหรือระดับดี เยาวชนรายนั้นจะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการบริโภคสุราที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอยู่ในระดับต่ำ จะเห็นได้ว่าในเรื่องการบริโภคสุรานั้น ปัจจัยการรับรู้ความสัมพันธ์ของพ่อ

แม่ มีความสัมพันธ์ทั้งกับการดื่มหรือไม่ดื่มสุราและมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของเยาวชน ส่วนปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งซื้อขาย -สุรา อิทธิพลเพื่อน จำนวนปีที่เยาวชนมีประสบการณ์การดื่มสุรา ความมีวินัยในตนเอง คะแนนเฉลี่ยสะสมหรือระดับสติปัญญาของเยาวชน สามารถทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของเยาวชน ได้ลดหลั่นกันลงมาตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.12, 0.10, 0.10, -0.08 และ 0.08 ตามลำดับ หากพิจารณาในภาพรวมของปัจจัยที่สามารถอธิบายหรือทำนายพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพจะเห็นว่า ปัจจัยที่สามารถทำนายได้ดีส่วนมากเป็นปัจจัยด้านสังคมหรือสภาพแวดล้อมเยาวชน ยกเว้นปัจจัยด้านจิตลักษณะด้านความเชื่อเกี่ยวกับการดื่มสุรา เช่น ปัจจัยการรับรู้ข่าวสารการดื่มสุราจากสื่อ การรับรู้ความสัมพันธ์ของพ่อแม่ การเข้าถึงแหล่งซื้อขาย และอิทธิพลจากเพื่อนที่มีต่อการดื่มสุรา ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล แม้จะมีปัจจัยถึง 4 ตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคสุราที่อาจจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ แต่ก็เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ (ยกเว้นความเชื่อเกี่ยวกับการดื่มสุรา) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยระหว่าง -0.08 ถึง 0.10 เท่านั้น จากข้อค้นพบในงานวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่าสังคมหรือสภาพแวดล้อมของเยาวชน ตั้งแต่ระดับครอบครัวถึงระดับสังคมโดยรวมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคของเยาวชนมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยเน้นการสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำหรับเป้าหมายของการสำรวจ คือ เยาวชน โดยผู้วิจัยเน้นการสำรวจในกลุ่มนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาซึ่งคัดเลือกจากนักศึกษา 2 สถาบันคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาจาก 2 สถาบัน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี และมหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตบางแสน เพราะต้องการเปรียบเทียบจากลักษณะที่ตั้งของมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด กล่าวคือ มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์และวิทยาเขตเพชรบุรี ตั้งอยู่ในพื้นที่ภูมิภาคตะวันตก ในขณะที่มหาวิทยาลัยบูรพาตั้งอยู่ในพื้นที่ภูมิภาคตะวันออก ถือได้ว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้ทำวิจัย อีกทั้งมีวิจัยเป็นที่ได้ศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ภายในเขตกรุงเทพมหานครแล้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นการสำรวจกลุ่มตัวอย่างนอกเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งก็คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา สำหรับรายละเอียดของจำนวนนักศึกษาแยกตามชั้นปีของ 2 มหาวิทยาลัยแสดงดังตารางที่ 6

กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ดังนี้

$$n \geq \frac{Z^2 pq}{e^2}$$

โดยที่

n คือ ขนาดตัวอย่างของการสำรวจในการวิจัยครั้งนี้

Z คือ ค่าวิกฤตของพื้นที่ได้โค้งที่มีการแจกแจงปกติมาตรฐานที่ระดับความเชื่อมั่น

95% กล่าวคือ $Z = 1.96$

p คือ สัดส่วนของนักศึกษาในกลุ่มที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในการวิจัยนี้กำหนด

$p = 0.6$ โดยอ้างอิงจากการสำรวจของสำนักวิจัยเอแบคโพล มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (2549) ที่พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีจำนวนประมาณร้อยละ 60 ในขณะที่ $p = 1 - q$ ดังนั้น $q = 0.4$

e คือ ความคลาดเคลื่อนของการกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยการวิจัยนี้กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ดังนั้น $e = 0.05$

เมื่อแทนค่าลงไปในสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างพบว่า $n \geq 368.79$ ดังนั้นเพื่อความสะดวกในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่าง = 400 ตัวอย่าง สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเลือกใช้แบบแผนในการสุ่มตัวอย่าง คือ แบบแผนการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี สำหรับรายละเอียดของขนาดตัวอย่างแบ่งแยกตามชั้นปีของ 2 มหาวิทยาลัยแสดงดังตารางที่ 6

ตารางที่ 5 จำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา แบ่งตามชั้นปี

มหาวิทยาลัย	ชั้นปีที่				รวม
	1	2	3	4	
ศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์	3,690	3,119	2,531	2,346	11,686
ศิลปากรวิทยาเขตเพชรบุรี	2,045	1,820	1,396	681	5,942
บูรพาวิทยาเขตบางแสน	4,672	3,848	3,325	2,661	14,506
รวม	10,407	8,787	7,252	5,688	32,134

ที่มา : มหาวิทยาลัยศิลปากร.ฐานข้อมูลมหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยบูรพา .ฐานข้อมูลมหาวิทยาลัยบูรพา[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่20มกราคม2553.เข้าถึงได้จาก http://reg1.su.ac.th/registrar/stat_studententry.asp

และ <http://reg.buu.ac.th/registrar/stat.asp?avs477036732=3>

ตารางที่ 6 จำนวนตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา
แบ่งตามชั้นปี

มหาวิทยาลัย	ชั้นปีที่				รวม
	1	2	3	4	
ศิลปากรวิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์	47	34	33	30	144
ศิลปากรวิทยาเขต เพชรบุรี	26	20	18	9	73
บูรพาวิทยาเขตบางแสน	59	49	42	33	183
รวม	132	103	93	72	400

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามซึ่งนำมาจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (2547) โดยคัดเลือกเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดและทฤษฎีต่างๆเพื่อให้ได้แบบสอบถามตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยแบบสอบถามมีทั้งหมด 7 ตอน แบ่งเป็น

ตอนที่ 1 แบบสอบถามส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ, อายุ, ชั้นปี, ผลการเรียน, รายรับ ,รายจ่าย การใช้เวลาว่าง,สภาพการเงินของนักศึกษาและประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของครอบครัวนักศึกษา จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้ผลโทษจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นคำถามให้เลือกตอบเรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 3 ระดับ คือ รู้,ไม่รู้และไม่แน่ใจ จำนวน 16 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามอิทธิพลเพื่อนที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นคำถามให้เลือกตอบเรียงลำดับจากมากไปน้อย โดยแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 3 ระดับ คือ จริง,ไม่จริงและไม่แน่ใจ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามอิทธิพลของสื่อที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แบ่งเป็น 4.1 แบบสอบถามปริมาณการรับรู้ข่าวสารการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อ เป็นคำถามให้เลือกตอบเรียงลำดับจาก มากไปน้อย จำนวน 5 ข้อ โดยแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง 7 ครั้งต่อสัปดาห์ 4 หมายถึง 6-5 ครั้งต่อสัปดาห์

3 หมายถึง 4-3 ครั้งต่อสัปดาห์ 2 หมายถึง 2-1 ครั้งต่อสัปดาห์

1 หมายถึง ไม่ได้รับข่าวสารใดเลยต่อสัปดาห์

โดยใช้สถิติ Cramer's V แบ่งเกณฑ์ได้ดังนี้

0.00-0.25 ไม่มีความสัมพันธ์ 0.26-0.55 ความสัมพันธ์ปานกลาง

0.56-0.75 มีความสัมพันธ์สูง 0.76-1.00 มีความสัมพันธ์สูงมาก

4.2 แบบสอบถามการยอมรับเนื้อหาข่าวสารการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อ เป็นคำถามให้
เลือกตอบเรียงลำดับจาก มากไปน้อย จำนวน 11 ข้อ โดยแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วย

โดยใช้สถิติ Cramer's V แบ่งเกณฑ์ได้ดังนี้

0.00-0.25 ไม่มีความสัมพันธ์ 0.26-0.55 ความสัมพันธ์ปานกลาง

0.56-0.75 มีความสัมพันธ์สูง 0.76-1.00 มีความสัมพันธ์สูงมาก

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นคำถามให้
เลือกตอบเรียงลำดับจาก มากไปน้อย จำนวน 5 ข้อ โดยแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 3 ระดับ คือ จริง ไม่
จริงและไม่แน่ใจ

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาในเรื่องความคิดเห็นต่อการดื่มเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์

3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย

ขั้นตอนในการพัฒนาแบบสอบถามในการวิจัยมีดังนี้

1. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยพฤติกรรมและตัวแปรของการดื่มเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนทบทวนแนวคิดทฤษฎีและเอกสาร
ต่างๆเพื่อนำมาสร้างกรอบแนวคิดวิจัย

2. นำข้อคำถามจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2547) มา
ปรับปรุงให้เหมาะสมกับวิธีการดำเนินวิจัย โดยเลือกข้อคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
งานวิจัย

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประสพชัย พสุนนท์ เพื่อแก้ไขและตรวจความถูกต้องเบื้องต้น

4. ตรวจสอบแบบสอบถามความถูกต้อง (validity) โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร 2. ดร.ชนินทร์รัฐ รัตนพงศ์ภิญโญ และ 3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิไปตรวจสอบความเชื่อมั่น (reliability) โดยการนำไปทดลองสอบถามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์หัวหิน จำนวน 45 คน และคำนวณค่าความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) เท่ากับ 0.889 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง (สรชัย พิศารบุตร เสาวรส ใหญ่สว่าง และปรีชา อัสวเดชาบุตร, 2549)

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นไปเก็บข้อมูลที่มหาวิทยาลัย ศิลปากรและมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 400 ชุด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้แหล่งที่มาของข้อมูลจาก 2 แหล่งดังนี้

ข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากการแจกแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 400 ชุด

ข้อมูลทุติยภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารรายงานวิชาการวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้องต่างๆ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประกอบไปด้วยปัจจัย 3 กลุ่มหลัก คือ 1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ผลการเรียน ทักษะคิดต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทักษะการปฏิเสธ การดื่ม การใช้เวลาว่างและความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2. ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว การสนับสนุนและการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ประสพการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว อาชีพของบิดามารดา และรายจ่ายของครอบครัว 3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากสื่อและมวลชน และการเข้าถึงแหล่งซื้อ/ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลจากการศึกษาวิจัยเหล่านี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาและปรับปรุงประเด็นที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวความคิด โดยเลือกเอาปัจจัยดังนี้เป็นกรอบแนวความคิด

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ผลการเรียน รายได้ ค่าใช้จ่าย และการใช้เวลาว่าง 2. ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ประสพการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว 3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากสื่อและมวลชน และการเข้าถึงแหล่งซื้อ/ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูลที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัย ได้วิเคราะห์ข้อมูลต่างๆด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS version 16 ดังนี้ ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา เพื่อพรรณนาให้เห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา และค่าตัวแปร ต่างๆที่นำมาใช้ในการวิจัย วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ตั้งแต่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ เป็นต้น

2. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ได้แก่ Z-test, Cramer's V และอื่นๆ ตาม ความเหมาะสมของตัวแปร

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยบูรพา” แสดงดังตารางประกอบคำบรรยายจำแนกออกเป็น 7 ตอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่	1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านประชากรศาสตร์ ใช้ค่าร้อยละ
ตอนที่	2	ผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวนักศึกษา ใช้ค่าร้อยละ
ตอนที่	3	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการรับรู้โทษจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ใช้ค่าสถิติ Z-test
ตอนที่	4	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยอิทธิพลเพื่อนที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ใช้ค่าสถิติ Z-test
ตอนที่	5	ผลการวิเคราะห์ปริมาณการรับข่าวสารการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ใช้ค่าสถิติ Cramer's V
ตอนที่	6	ผลการวิเคราะห์การยอมรับเนื้อหาข่าวสารจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ใช้ค่าสถิติ Cramer's V
ตอนที่	7	ผลการวิเคราะห์การเข้าถึงแหล่งซื้อ/ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ใช้ค่าสถิติ Z-test

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านประชากรศาสตร์

ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 400 คน แสดงดังตารางที่ 8 รายละเอียดต่อไปนี้

1. นักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากการสำรวจในมหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยบูรพา มีร้อยละ 54.2 และ 45.8 ตามลำดับ
2. นักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าเป็นเพศชายและหญิงร้อยละ 44.0 และ 56.0 ตามลำดับ
3. นักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 เท่ากับร้อยละ 33.0, 25.8, 23.2 และ 18.0 ตามลำดับ
4. แหล่งที่มาของรายรับนักศึกษา พบว่าได้จากพ่อแม่ ญาติ งานพิเศษ และกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา เท่ากับร้อยละ 85.5, 5.0, 2.0 และ 7.5 ตามลำดับ
5. รายรับประจำที่นักศึกษาได้รับต่อเดือน พบว่า นักศึกษามีรายรับต่ำกว่า 4,000 บาท 4,000-5,000 บาท 5,001-6,000 บาท และ 6,001 บาทขึ้นไป เท่ากับร้อยละ 20.8 ,43.7,20.7 และ 14.8 ตามลำดับ
6. กิจกรรมยามว่างของนักศึกษาในรอบสัปดาห์ระหว่างวันจันทร์-วันศุกร์ และวันเสาร์ - วันอาทิตย์ พบว่า นักศึกษามีกิจกรรมดังนี้ ในวันจันทร์ -วันศุกร์ นักศึกษา ฟังวิทยุ/ดูโทรทัศน์/วิดีโอ/ภาพยนตร์ ร้อยละ 34.2 สังสรรค์กับเพื่อน ร้อยละ 27.5 ออกกำลังกาย ร้อยละ 15.0 ทำกิจกรรมมหาวิทยาลัย เช่น สันทนาการ, ประชุมเชียร์ ร้อยละ 4.0 และอื่นๆเช่น เรียนหนังสือเพิ่มเติม ร้อยละ 0.8 ในวันเสาร์-วันอาทิตย์ พบว่า นักศึกษา ฟังวิทยุ/ดูโทรทัศน์/วิดีโอ/ภาพยนตร์ ร้อยละ 43.8 สังสรรค์กับเพื่อน ร้อยละ 23.8 ช่วยพ่อแม่ทำงาน ร้อยละ 15.5 ทำงานพิเศษ ร้อยละ 0.8 และสอนพิเศษร้อยละ 0.2
7. สภาพการเงินของนักศึกษา พบว่า สภาพการเงินดีมาก(มีเงินเก็บทุกเดือน) ร้อยละ 6.0 สภาพการเงินดี(มีเงินเก็บบ้างบางเดือน)ร้อยละ 35.0 สภาพการเงินปานกลาง(บางเดือนไม่พอใช้) ร้อยละ 55.5 และสภาพการเงินไม่ดี(มีหนี้สิน) ร้อยละ 3.5

ตารางที่ 7 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัย

บูรพา		ร้อยละ
รายการ		
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยศิลปากร	54.20
	มหาวิทยาลัยบูรพา	45.80
เพศ	ชาย	44.00
	หญิง	56.00
ชั้นปี	ปีที่1	33.00
	ปีที่2	25.80
	ปีที่3	23.20
	ปีที่4	18.00
รายรับได้จาก	พ่อแม่	85.50
	ญาติ	5.00
	งานพิเศษ	2.00
	กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา	7.50
รายรับประจำ (บาท/เดือน)	ต่ำกว่า4,000บาท	20.80
	4,001-5,000บาท	43.70
	5,001-6,000บาท	20.70
	6,001บาทขึ้นไป	14.80
กิจกรรมยามว่าง (จันทร์-ศุกร์)	ฟังวิทยุ/ดูโทรทัศน์/วิดีโอ/ ภาพยนตร์	34.20
	สังสรรค์กับเพื่อน	27.50
	ออกกำลังกาย	15.00
	ทำกิจกรรมมหาวิทยาลัย เช่น สันทนาการ, ประชุมเชียร์	4.00
	อื่นๆเช่น เรียนหนังสือเพิ่มเติม	0.80

รายการ		ร้อยละ
กิจกรรมยามว่าง (เสาร์-อาทิตย์/วันหยุด)	ฟังวิทยุ/ดูโทรทัศน์/วิดีโอ/ ภาพยนตร์	43.80
	สังสรรค์กับเพื่อน	23.80
	ช่วยพ่อแม่ทำงาน	15.50
	อื่นๆเช่น ทำงานพิเศษ	0.80
	สอนพิเศษ	0.20
สภาพการเงินของนักศึกษา	ดีมาก(มีเงินเก็บทุกเดือน)	6.00
	ดี(มีเงินเก็บบ้างบางเดือน)	35.00
	ปานกลาง(บางเดือนไม่พอใช้)	55.50
	ไม่ดี(มีหนี้สิน)	3.50

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพการดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวของนักศึกษา แสดงดังตารางที่ 8

1. พ่อ จากการสำรวจพบว่า ร้อยละ 61 ดื่ม ในขณะที่ร้อยละ 39 ไม่ดื่ม ในส่วนที่ดื่มนั้น แบ่งเป็น ดื่มทุกวัน ก่อนข้างบ่อย เป็นบางวัน นานๆครั้ง และ เทศกาลโอกาสพิเศษเท่ากับร้อยละ 3.5, 13.0, 18.5, 10.5 และ 15.5 ตามลำดับ

2. แม่ จากการสำรวจพบว่า ร้อยละ 24.8 ดื่ม ในขณะที่ร้อยละ 75.2 ไม่ดื่ม ในส่วนที่ดื่มนั้น แบ่งเป็น ดื่มทุกวัน ก่อนข้างบ่อย เป็นบางวัน นานๆครั้ง และ เทศกาลโอกาสพิเศษเท่ากับร้อยละ 0.8, 0.5, 2.5, 8.0 และ 13.0 ตามลำดับ

3. พี่น้อง จากการสำรวจพบว่า ร้อยละ 40.5 ดื่ม ในขณะที่ร้อยละ 59.5 ไม่ดื่ม ในส่วนที่ดื่ม นั้นแบ่งเป็น ดื่มทุกวัน ก่อนข้างบ่อย เป็นบางวัน นานๆครั้ง และ เทศกาลโอกาสพิเศษเท่ากับร้อยละ 0.8, 1.6, 10.8, 11.8 และ 15.5 ตามลำดับ

4. ญาติ จากการสำรวจพบว่า ร้อยละ 57.0 ดื่ม ในขณะที่ร้อยละ 43.0 ไม่ดื่ม ในส่วนที่ดื่ม นั้นแบ่งเป็น ดื่มทุกวัน ก่อนข้างบ่อย เป็นบางวัน นานๆครั้ง และ เทศกาลโอกาสพิเศษเท่ากับร้อยละ 1.0, 8.0, 11.0, 13.8 และ 23.2 ตามลำดับ

5. ผู้อาศัย จากการสำรวจพบว่า ร้อยละ 19.0 ดื่ม ในขณะที่ร้อยละ 81.0 ไม่ดื่ม ในส่วนที่ดื่ม นั้นแบ่งเป็น ดื่มทุกวัน ก่อนข้างบ่อย เป็นบางวัน นานๆครั้ง และ เทศกาลโอกาสพิเศษเท่ากับร้อยละ 0.5, 3.0, 2.0, 6.85 และ 7.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ประสิทธิภาพการดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวนักศึกษา

คนในครอบครัว	ประสิทธิภาพการดื่ม		ความถี่ในการดื่ม				
	ดื่ม	ไม่ดื่ม	ดื่มทุกวัน	ค่อนข้างบ่อย (3-4ครั้ง/ สัปดาห์)	เป็นบางวัน (1-2ครั้ง/ สัปดาห์)	นานๆ ครั้ง	เทศกาล/ โอกาส พิเศษ
พ่อ	61.00	39.00	3.50	13.00	18.50	10.50	15.50
แม่	24.80	75.20	0.80	0.50	2.50	8.00	13.00
พี่น้อง	40.50	59.50	0.80	1.60	10.80	11.80	15.50
ญาติ	57.00	43.00	1.00	8.00	11.00	13.80	23.20
ผู้อื่น	19.00	81.00	0.50	3.00	2.00	6.50	7.00

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านการรับรู้โทษจากการดื่มแอลกอฮอล์ที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา แสดงดังตารางที่ 9

1. การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้หายใจไม่ออก นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ รู้ ไม่รู้ และ ไม่แน่ใจ เท่ากับ 63, 130 และ 24 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ รู้ ไม่รู้ และ ไม่แน่ใจ เท่ากับ 63, 61 และ 59 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัย ด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = -1$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนการรับรู้ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. การดื่มแอลกอฮอล์มากทำให้สมองฝ่อ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ รู้ ไม่รู้ และ ไม่แน่ใจ เท่ากับ 168, 36 และ 13 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ รู้ ไม่รู้ และ ไม่แน่ใจ เท่ากับ 133, 25 และ 25 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัย ด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 0.09$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนการรับรู้ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เนื้อเยื่อหัวใจทำงานผิดปกติ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ รู้ ไม่รู้ และ ไม่แน่ใจ เท่ากับ 143, 52 และ 22 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ รู้ ไม่รู้ และ ไม่แน่ใจ เท่ากับ 62, 87 และ 34 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา 2

มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 6.4$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดแผลในกระเพาะอาหารและลำไส้ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ ฐูไม่รู้ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 178, 30 และ 9 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ ฐูไม่รู้ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 116, 42 และ 25 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 0.44$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนการรับรู้ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. การดื่มแอลกอฮอล์จัด ทำให้เป็นโรคตับแข็ง/ตับอักเสบ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ ฐูไม่รู้ เท่ากับ 204, 13 ไม่มีนักศึกษาคนใดที่ไม่แน่ใจ ในการรับรู้ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ ฐูไม่รู้ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 125, 16 และ 25 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 6.5$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. การดื่มแอลกอฮอล์เสี่ยงต่อการเป็นโรคไต นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ ฐูไม่รู้ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 150, 49 และ 18 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ ฐูไม่รู้ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 46, 99 และ 38 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 11$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดนิ่วในกระเพาะปัสสาวะ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ ฐูไม่รู้ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 120, 71 และ 26 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ ฐูไม่รู้ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 38, 90 และ 55 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 6.8$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีคเล็ดขาวน้อยลง นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ ฐูไม่รู้ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 78, 106 และ 33 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ ฐูไม่รู้ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 48, 90 และ 45 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 1.67$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนการรับรู้ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดอาการแพ้ยา นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ ฐูไม่รู้ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 66, 119 และ 33 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ ฐูไม่รู้ และไม่

แน่ใจ เท่ากับ 41, 95 และ 47 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัย ด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 2$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. การดื่มแอลกอฮอล์จัด ทำให้มีอาการประสาทหลอน นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ รู้ไม่รู้อ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 140, 55 และ 22 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ รู้ไม่รู้อ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 124, 26 และ 33 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = -0.6$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนการรับรู้ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

11. การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดโรคหิวกระหาย นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ รู้ไม่รู้อ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 108, 79 และ 30 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ รู้ไม่รู้อ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 68, 52 และ 63 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 2.6$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

12. การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ รู้ไม่รู้อ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 171, 35 และ 11 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ รู้ไม่รู้อ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 43, 82 และ 58 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 14$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

13. การดื่มแอลกอฮอล์นำไปสู่อุบัติเหตุ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ รู้ไม่รู้อ เท่ากับ 210, 7 และ 11 คน ตามลำดับ ไม่มีนักศึกษาคณะที่ไม่แน่ใจในการรับรู้ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ รู้ไม่รู้อ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 43, 82 และ 58 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 2.33$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

14. การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ รู้ไม่รู้อ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 187, 15 และ 15 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ รู้ไม่รู้อ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 105, 27 และ 51 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 7.25$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนการรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

15. การดื่มแอลกอฮอล์นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ นักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากรที่ ฐู้ไม่รู้ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 172, 27 และ 18 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพาที่ ฐู้ไม่รู้ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 84, 36 และ 63 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วน การรับรู้ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 6$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วน การรับรู้แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

16. การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้หน้าที่การงานบกพร่อง นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่ ฐู้ไม่รู้ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 192, 13 และ 12 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่ ฐู้ไม่รู้ และไม่แน่ใจ เท่ากับ 112, 19 และ 42 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนการรับรู้ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 6.75$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนการรับรู้แตกต่างกันที่ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 9 ปัจจัยด้านการรับรู้โทษจากการดื่มแอลกอฮอล์ที่ส่งผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ นักศึกษา

ข้อความ	มหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็น			ค่าสถิติ Z
		ฐู้	ไม่ฐู้	ไม่ แน่ใจ	
1.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้หายใจ ไม่ออก	ศิลปากร	63	130	24	-1.00
	บูรพา	63	61	59	
2.การดื่มแอลกอฮอล์มากทำให้ สมองฝ่อ	ศิลปากร	168	36	13	0.09
	บูรพา	133	25	25	
3.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เนื้อเยื่อ หัวใจทำงานผิดปกติ	ศิลปากร	143	52	22	6.40
	บูรพา	62	87	34	
4.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิด แผลในกระเพาะอาหารและลำไส้	ศิลปากร	178	30	9	0.44
	บูรพา	116	42	25	
5.การดื่มแอลกอฮอล์จัด ทำให้เป็น โรคตับแข็ง/ตับอักเสบ	ศิลปากร	204	13	0	6.50
	บูรพา	125	16	25	
6.การดื่มแอลกอฮอล์เสี่ยงต่อการ เป็นโรคไต	ศิลปากร	150	49	18	11.00
	บูรพา	46	99	38	

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อความ	มหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็น			ค่าสถิติ Z
		รู้	ไม่รู้	ไม่ แน่ใจ	
7.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดนิ้ว ในกระเพาะปัสสาวะ	ศิลปากร	120	71	26	6.80
	บูรพา	38	90	55	
8.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เม็ด เลือดขาวน้อยลง	ศิลปากร	78	106	33	1.67
	บูรพา	48	90	45	
9.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิด อาการแพ้ยา	ศิลปากร	66	119	33	2.00
	บูรพา	41	95	47	
10.การดื่มแอลกอฮอล์จัด ทำให้มี อาการประสาทหลอน	ศิลปากร	140	55	22	-0.60
	บูรพา	124	26	33	
11.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิด โรคหาวดระแวง	ศิลปากร	108	79	30	2.60
	บูรพา	68	52	63	
12.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิด การสูญเสียทางเศรษฐกิจ	ศิลปากร	171	35	11	14.00
	บูรพา	43	82	58	
13.การดื่มแอลกอฮอล์นำไปสู่ อุบัติเหตุ	ศิลปากร	210	7	0	2.33
	บูรพา	164	10	9	
14.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เสี่ยง ต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอัน ควร	ศิลปากร	187	15	15	7.25
	บูรพา	105	27	51	
15.การดื่มแอลกอฮอล์นำไปสู่การ มีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอดส์	ศิลปากร	172	27	18	6.00
	บูรพา	84	36	63	
16.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้หน้าที่ การทำงานบกพร่อง	ศิลปากร	192	13	12	6.75
	บูรพา	112	19	42	

ตอนที่ 4 ปัจจัยอิทธิพลเพื่อนที่ส่งผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา แสดงดังตารางที่ 10

1. นักศึกษามีเพื่อนสนิทบางคนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 187, 20 และ 10คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 153, 17 และ 13 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 0.5$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. เพื่อนของนักศึกษาส่วนมากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 131, 66 และ 20คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 74, 69 และ 40คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนความคิดเห็นนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 4$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. เพื่อนชอบชักชวนให้นักศึกษาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 99, 99 และ 19คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 65, 61 และ 57คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 2$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. นักศึกษาไปเที่ยวและดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อนเสมอ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 68, 125 และ 24คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 40, 78 และ 65คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 2.25$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ในงานสังสรรค์ระหว่างเพื่อน การไม่ดื่มแอลกอฮอล์ถือว่าไม่ให้เกียรติกัน นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 41, 154 และ 22คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 25, 118 และ 40คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 1.25$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีเพื่อนมาก นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 59, 128 และ 30คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 59, 66 และ 58คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนความคิดเห็น

ของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = -1$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ในกลุ่มเพื่อนใครไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถือว่าไม่ทันสมัย นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 27, 173 และ 17 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 15, 134 และ 34 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 1.33$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. นักศึกษาไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยไม่สนใจว่าเพื่อนจะคิดอย่างไร นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 123, 58 และ 36 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 73, 66 และ 44 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 3.4$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. เพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นคนที่ไม่น่าไว้ใจ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 36, 151 และ 30 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 21, 136 และ 26 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 2$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. เพื่อนแนะนำให้ให้นักศึกษาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อแก้ไขปัญหาชีวิต นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 41, 163 และ 13 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 64, 77 และ 42 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = -4$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่10 ปัจจัยอิทธิพลเพื่อนที่ส่งผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

ข้อความ	มหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็น			ค่าสถิติ Z
		จริง	ไม่จริง	ไม่ แน่ใจ	
1. นักศึกษามีเพื่อนสนิทบางคนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ศิลปากร	187	20	10	0.50
	บูรพา	153	17	13	
2. เพื่อนของนักศึกษาส่วนมากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ศิลปากร	131	66	20	4.00
	บูรพา	74	69	40	
3. เพื่อนชอบชักชวนให้นักศึกษาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	ศิลปากร	99	99	19	2.00
	บูรพา	65	61	57	
4. นักศึกษาไปเที่ยวและดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อนเสมอ	ศิลปากร	68	125	24	2.25
	บูรพา	40	78	65	
5. ในงานสังสรรค์ระหว่างเพื่อนการไม่ดื่มแอลกอฮอล์ถือว่าไม่ให้เกียรติกัน	ศิลปากร	41	154	22	1.25
	บูรพา	25	118	40	
6. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีเพื่อนมาก	ศิลปากร	59	128	30	-1.00
	บูรพา	59	66	58	
7. ในกลุ่มเพื่อนใครไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถือว่าไม่ทันสมัย	ศิลปากร	27	173	17	1.33
	บูรพา	15	134	34	
8. นักศึกษาไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยไม่สนใจว่าเพื่อนจะคิดอย่างไร	ศิลปากร	123	58	36	3.40
	บูรพา	73	66	44	
9. เพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นคนที่ไม่น่าไว้ใจ	ศิลปากร	36	151	30	2.00
	บูรพา	21	136	26	
10. เพื่อนแนะนำให้นักศึกษาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อแก้ไขปัญหาชีวิต	ศิลปากร	41	163	13	-4.00
	บูรพา	64	77	42	

ตอนที่ 5 ปัจจัยอิทธิพลของสื่อที่ส่งผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา แสดงดังตารางที่ 11

1. ปริมาณการรับข่าวสารต่อสัปดาห์เกี่ยวกับการเห็นภาพโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในโทรทัศน์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.222 (Sig = 0.001) แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
2. ปริมาณการรับข่าวสารต่อสัปดาห์เกี่ยวกับการเห็นโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนิตยสาร/หนังสือ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.230 (Sig = 0.000) แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
3. ปริมาณการรับข่าวสารต่อสัปดาห์เกี่ยวกับการได้ยินโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางวิทยุ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.214 (Sig = 0.00) แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
4. ปริมาณการรับข่าวสารต่อสัปดาห์เกี่ยวกับการเห็นป้าย/ปฏิทินโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.268 (Sig = 0.00) แสดงว่ามีความสัมพันธ์ปานกลางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
5. ปริมาณการรับข่าวสารต่อสัปดาห์เกี่ยวกับการเห็นโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากอินเทอร์เน็ต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.319 (Sig = 0.00) แสดงว่ามีความสัมพันธ์ปานกลางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 11 ปริมาณการรับข่าวสารการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อ

ข้อความ	มหาวิทยาลัย	ปริมาณการรับข่าวสารต่อสัปดาห์					ค่าสถิติ Cramer's V (sig.)	ความสัมพันธ์
		1	2	3	4	5		
1. นักศึกษาเห็นโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในโทรทัศน์	ศิลปากร	107	33	39	25	13	0.44 (0.00)	ปานกลาง
	บูรพา	18	32	84	32	17		
2. นักศึกษาเห็นโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในนิตยสาร/หนังสือ	ศิลปากร	56	43	70	35	13	0.29 (0.00)	ปานกลาง
	บูรพา	13	56	81	16	17		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความ	มหาวิทยาลัย	ปริมาณการรับข่าวสาร ต่อสัปดาห์					ค่าสถิติ Cramer's V (sig.)	ความ สัมพันธ์
		1	2	3	4	5		
3. นักศึกษาได้ยินโฆษณา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทาง วิทยุ	ศิลปากร	46	61	56	31	23	0.21 (0.00)	ไม่มีความ สัมพันธ์ กัน
	บูรพา	65	62	30	14	12		
4. นักศึกษาเห็นป้าย/ปฏิทิน โฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์	ศิลปากร	6	49	52	63	47	0.27 (0.00)	ปานกลาง
	บูรพา	7	67	64	26	19		
5. นักศึกษาเห็นโฆษณา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จาก อินเทอร์เน็ต	ศิลปากร	31	51	47	56	32	0.32 (0.00)	ปานกลาง
	บูรพา	61	63	24	17	18		

หมายเหตุ 5 หมายถึง 7 ครั้งต่อสัปดาห์ 4 หมายถึง 6-5 ครั้งต่อสัปดาห์
3 หมายถึง 4-3 ครั้งต่อสัปดาห์ 2 หมายถึง 2-1 ครั้งต่อสัปดาห์
1 หมายถึง "ไม่" ได้รับข่าวสารใดๆ เลย ต่อสัปดาห์

ตอนที่ 6 การยอมรับเนื้อหาข่าวสารการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อ แสดงดังตารางที่ 12

1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเห็นภาพโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้อยากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.444 (Sig = 0.00) แสดงว่ามีความสัมพันธ์ปานกลางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้นักศึกษาคิดว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ใช่สิ่งเลวร้าย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.444 (Sig = 0.00) แสดงว่ามีความสัมพันธ์ปานกลางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในโทรทัศน์ชี้ให้เห็นว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเครื่องดื่มที่นิยมกันทั่วไป ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.294 (Sig = 0.00) แสดงว่ามีความสัมพันธ์ปานกลางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการโฆษณาทำให้อายุคองคัมแอลกอฮอล์ชนิดใหม่ๆ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.259 (Sig = 0.00) แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการโฆษณาทำให้รู้สึกว่าการดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีเพื่อนมากของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.323 (Sig = 0.00) แสดงว่ามีความสัมพันธ์ปานกลางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการโฆษณาทำให้นักศึกษารู้สึกว่าการดื่มแอลกอฮอล์ทำให้สนุกสนานของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.331 (Sig = 0.00) แสดงว่ามีความสัมพันธ์ปานกลางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการโฆษณาทำให้เห็นว่างานเฉลิมฉลองต้องมีการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.232 (Sig = 0.00) แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ตรา/คนมีชื่อเสียงมาโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้อายุคองคัมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นๆ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.335 (Sig = 0.00) แสดงว่ามีความสัมพันธ์ปานกลางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เข้าใจได้ว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีประโยชน์กับประเทศชาติของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.385 (Sig = 0.00) แสดงว่ามีความสัมพันธ์ปานกลางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อโฆษณาทำให้นักศึกษารู้สึกว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นพฤติกรรมของคนทันสมัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.323 (Sig = 0.00) แสดงว่ามีความสัมพันธ์ปานกลางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

11. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อโฆษณาทำให้เห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยทำให้ชีวิตผ่อนคลายของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา คำนวณด้วยค่าสถิติ Cramer's V เท่ากับ 0.291 (Sig = 0.00) แสดงว่ามีความสัมพันธ์ปานกลางที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่12 การยอมรับเนื้อหาข่าวสารการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อ

ข้อความ	มหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็น					ค่าสถิติ Cramer's V (sig.)	ความ สัมพันธ์
		1	2	3	4	5		
1.เมื่อนักศึกษาเห็นภาพ โฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ทำให้นักศึกษา อยากดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์นั้น	ศิลปากร	107	33	39	25	13	0.44 (0.00)	ปานกลาง
	บูรพา	18	32	84	32	17		
2.ภาพโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ทำให้นักศึกษา คิดว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ใช่สิ่งเลวร้าย	ศิลปากร	56	43	70	35	13	0.29 (0.00)	ปานกลาง
	บูรพา	13	56	81	16	17		
3.ภาพโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ในโทรทัศน์ ชี้ให้เห็นว่าเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เป็นเครื่องดื่มที่ นิยมกันทั่วไป	ศิลปากร	30	39	67	50	31	0.29 (0.00)	ปานกลาง
	บูรพา	6	40	98	21	18		
4.การโฆษณาทำให้ออก ลองดื่มแอลกอฮอล์ชนิด ใหม่ๆ	ศิลปากร	61	27	62	50	17	0.26 (0.00)	ปานกลาง
	บูรพา	15	37	54	51	16		
5.การโฆษณาทำให้รู้สึกว่ ดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีเพื่อน มาก	ศิลปากร	62	35	69	35	16	0.32 (0.00)	ปานกลาง
	บูรพา	8	38	87	37	13		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อความ	มหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็น					ค่าสถิติ Cramer's V (sig.)	ความ สัมพันธ์
		1	2	3	4	5		
6.การโฆษณาทำให้นักศึกษา รู้สึกว่าการดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้สนุกสนาน	ศิลปากร	53	28	61	55	20	0.33 (0.00)	ปานกลาง
	บูรพา	7	24	53	53	46		
7.การโฆษณาทำให้เห็นว่า งานเฉลิมฉลองต้องมีการดื่ม แอลกอฮอล์	ศิลปากร	25	27	68	63	34	0.23 (0.00)	ไม่มีความ สัมพันธ์ กัน
	บูรพา	3	15	80	63	22		
8.การใช้คารา/คนมีชื่อเสียง มาโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ทำให้อยากดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นๆ	ศิลปากร	65	31	68	41	12	0.34 (0.00)	ปานกลาง
	บูรพา	23	71	59	16	14		
9.การโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ทำให้เข้าใจได้ ว่าการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์มีประโยชน์กับ ประเทศชาติ	ศิลปากร	105	30	49	23	10	0.39 (0.00)	ปานกลาง
	บูรพา	38	84	38	12	11		
10.สื่อโฆษณาทำให้นักศึกษา รู้สึกว่าการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น พฤติกรรมของคนทันสมัย	ศิลปากร	71	44	58	36	8	0.32 (0.00)	ปานกลาง
	บูรพา	17	64	75	19	8		
11.สื่อโฆษณาทำให้เห็นว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ช่วยทำให้ชีวิตผ่อนคลาย	ศิลปากร	63	37	66	36	15	0.29 (0.00)	ปานกลาง
	บูรพา	15	28	62	55	23		

หมายเหตุ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วย

ตอนที่ 7 การเข้าถึงแหล่งซื้อ/ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา แสดงดังตารางที่ 13

1. ในชุมชนนักศึกษาสามารถหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่าย นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 193, 17 และ 7 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 148, 15 และ 20 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 2$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. บริเวณชุมชนที่อาศัยอยู่มีสถานบันเทิง นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 126, 76 และ 15 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 139, 22 และ 22 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = -3.6$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ร้านขายของชำมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขาย นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 194, 15 และ 8 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 103, 31 และ 49 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 8.25$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขายให้ผู้ที่มิอายุ 18 ปีขึ้นไป นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 132, 56 และ 29 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 81, 46 และ 56 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 3.4$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนความคิดเห็นแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. การที่นักศึกษาสามารถเข้าไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ด้วยตนเอง นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 185, 24 และ 8 คน ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่า จริง ไม่จริง และไม่แน่ใจ เท่ากับ 152, 18 และ 13 คน ตามลำดับ และเมื่อเทียบสัดส่วนความคิดเห็นของนักศึกษา 2 มหาวิทยาลัยด้วยค่าสถิติ Z พบว่า $Z = 0.5$ กล่าวคือทั้ง 2 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนความคิดเห็นไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 13 การเข้าถึงแหล่งซื้อ/ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อความ	มหาวิทยาลัย	ระดับความคิดเห็น			ค่าสถิติ Z
		จริง	ไม่จริง	ไม่ แน่ใจ	
1. ในชุมชนนักศึกษาสามารถหาซื้อได้ง่าย	ศิลปากร	193	17	7	2.00
	บูรพา	148	15	20	
2. บริเวณชุมชนที่อาศัยอยู่มีสถานบันเทิง	ศิลปากร	126	76	15	-3.60
	บูรพา	139	22	22	
3. ร้านขายของชำมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขาย	ศิลปากร	194	15	8	8.25
	บูรพา	103	31	49	
4. ร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขายให้ผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป	ศิลปากร	132	56	29	3.40
	บูรพา	81	46	56	
5. นักศึกษาสามารถเข้าไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ด้วยตนเอง	ศิลปากร	185	24	8	0.50
	บูรพา	152	18	13	

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างในด้านประชากรศาสตร์ พบว่า นักศึกษาที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56 เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 44 โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาร้อยละ 54.2 และร้อยละ 45.8 ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุดร้อยละ 33 รองลงมาเป็นชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 25.8 และชั้นปีที่ 4 ดื่มน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 18 นักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ 2.69 และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ที่ 4,308 บาทต่อเดือน สำหรับรายรับของนักศึกษาได้จากพ่อแม่มากที่สุดถึงร้อยละ 85.5 มีเพียงร้อยละ 7.5 เท่านั้นที่มาจากกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา และสภาพการเงินของนักศึกษาเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ บางเดือนไม่พอใช้ สำหรับกิจกรรมยามว่างของนักศึกษาในรอบสัปดาห์วันจันทร์-วันศุกร์ และวันเสาร์ -วันอาทิตย์ พบว่านักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการฟังวิทยุ/ดูโทรทัศน์/วิดีโอและภาพยนตร์มากที่สุด

2. การวิเคราะห์ปัจจัยด้านครอบครัวที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา จากประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัวของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า พ่อดื่มมากที่สุดร้อยละ 61 รองลงมาคือ ญาติ ร้อยละ 57 และแม่ดื่มน้อยที่สุด ร้อยละ 24.8 ซึ่งส่วนมากจะดื่มในช่วงเทศกาล โอกาสพิเศษ มีเพียงส่วนน้อยที่ดื่มเป็นประจำ

3. การวิเคราะห์ปัจจัยด้านการรับรู้โทษจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สัดส่วนการรับรู้โทษจากการดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา มีสัดส่วนการรับรู้ที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทั้งหมด 11 เรื่องดังนี้ การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เนื้อเยื่อหัวใจทำงานผิดปกติ, การดื่มแอลกอฮอล์จัด ทำให้เป็นโรคตับแข็ง/ตับอักเสบ, การดื่มแอลกอฮอล์เสี่ยงต่อการเป็นโรคไต, การดื่ม

แอลกอฮอล์ทำให้เกิดน้ำในกระเพาะปัสสาวะ, การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดอาการแพ้ยา , การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดโรคหาวดระแวง, การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจ, การดื่มแอลกอฮอล์นำไปสู่อุบัติเหตุ, การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร , การดื่มแอลกอฮอล์นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ และการดื่มแอลกอฮอล์ทำให้หน้าที่การงานบกพร่อง และนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรมีส่วนร่วมการรับรู้มากกว่านักศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

สำหรับสัดส่วนการรับรู้ที่ไม่แตกต่างกันทั้งหมด 4 เรื่องดังนี้ การดื่มแอลกอฮอล์มากทำให้สมองฝ่อ, การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดแผลในกระเพาะอาหารและลำไส้ , การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เม็ดเลือดขาวน้อยลง และการดื่มแอลกอฮอล์จัด ทำให้มีอาการประสาทหลอน และการรับรู้สัดส่วนที่เท่ากันคือเรื่องของ การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้หายใจไม่ออก

4. การวิเคราะห์ปัจจัยอิทธิพลเพื่อนที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สัดส่วนการยอมรับว่าจริงต่อความคิดเห็นด้านปัจจัยเพื่อนต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยบูรพามีสัดส่วนที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทั้งหมด 5 เรื่อง ดังนี้ เพื่อนของนักศึกษาส่วนมากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ , เพื่อนชอบชักชวนให้นักศึกษาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, นักศึกษาไปเที่ยวและดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อนเสมอ . นักศึกษาไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยไม่สนใจว่าเพื่อนจะคิดอย่างไร และเพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นคนที่ไม่น่าไว้วางใจ โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรคิดว่าจริงมากกว่า

สำหรับสัดส่วนการยอมรับว่าจริงความคิดเห็นด้านปัจจัยเพื่อนต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งหมด 5 เรื่องดังนี้ นักศึกษามีเพื่อนสนิทบางคนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานสังสรรค์ระหว่างเพื่อน, การไม่ดื่มแอลกอฮอล์ถือว่าไม่ให้เกียรติกัน, การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีเพื่อนมาก, ในกลุ่มเพื่อนใครไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถือว่าไม่ทันสมัย และเพื่อนแนะนำให้ทานเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อแก้ไขปัญหาชีวิต โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรคิดว่าจริงมากกว่า ยกเว้นเรื่องของ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีเพื่อนมากมีสัดส่วนเท่ากัน และการที่เพื่อนของนักศึกษานำให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อแก้ไขปัญหาชีวิต นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพามีส่วนที่คิดว่าจริงมากกว่า

5. การวิเคราะห์ปัจจัยอิทธิพลของสื่อที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ด้านปริมาณการรับรู้ข่าวสารการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อ ผลการวิจัยพบว่า ปริมาณการรับรู้ข่าวสารการดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา มีความสัมพันธ์ปานกลางวัดจากค่าสถิติ Cramer's V ทั้งหมด 4 เรื่อง โดยเรื่องจาก

มากไปน้อยได้ดังนี้ 1. ปริมาณการรับข่าวสารการดืมแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์ (0.44) 2. ทางอินเทอร์เน็ต (0.32) 3. ทางหนังสือ/นิตยสาร (0.29) และ 4. ทางป้าย/ปฏิทินโฆษณา(0.27) ตามลำดับ สำหรับปริมาณการรับข่าวสารจากสื่อทางวิทยุ (0.21) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาไม่มีความสัมพันธ์กัน

6. การวิเคราะห์ปัจจัยอิทธิพลของสื่อที่ส่งผลต่อการดืมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ด้านการยอมรับเนื้อหาข่าวสารการดืมแอลกอฮอล์จากสื่อของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา มีความสัมพันธ์ปานกลางวัดจากค่าสถิติ Cramer's V ทั้งหมด 10 เรื่อง โดยเรียงจากมากไปน้อยได้ดังนี้ 1. เมื่อนักศึกษาเห็นภาพโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ท่านอยากดืมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น (0.44) 2. การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เข้าใจได้ว่าการดืมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีประโยชน์กับประเทศชาติ (0.39) 3. การใช้ดาราคณมีชื่อเสียงมาโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้อยากดืมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นๆ (0.34) และ 4. การโฆษณาทำให้นักศึกษารู้สึกว่าการดืมแอลกอฮอล์ทำให้สนุกสนาน (0.33) ตามลำดับ สำหรับเรื่อง การโฆษณาทำให้นักศึกษารู้สึกว่าดืมแอลกอฮอล์ทำให้มีเพื่อนมากและสื่อโฆษณาทำให้นักศึกษารู้สึกว่าการดืมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นพฤติกรรมของคนทันสมัย เท่ากันที่ 0.32 และเรื่องของภาพโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้นักศึกษาคิดว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ใช่สิ่งเลวร้าย,ภาพโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในโทรทัศน์ชี้ให้เห็นว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเครื่องดื่มที่นิยมกันทั่วไปและสื่อโฆษณาทำให้เห็นว่าการดืมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยทำให้ชีวิตผ่อนคลาย เท่ากันที่ 0.29

7. การวิเคราะห์ปัจจัยอิทธิพลของสื่อต่อการดืมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ด้านการเข้าถึงแหล่งซื้อ/ขาย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สัดส่วนการยอมรับว่าจริงจากการเข้าถึงแหล่งซื้อ/ขาย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทั้งหมด 3 เรื่องดังนี้ ในชุมชนนักศึกษาสามารถหาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่าย,ร้านขายของชำมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขาย และร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขายให้ผู้ที่มิอายุ 18 ปีขึ้นไป โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรยอมรับว่าจริงมากกว่าสำหรับสัดส่วนการยอมรับความจริงที่ไม่แตกต่างกันมีทั้งหมด 2 เรื่อง ดังนี้ บริเวณชุมชนที่อาศัยอยู่มีสถานบันเทิงและนักศึกษาสามารถเข้าไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ด้วยตนเอง นักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาที่คิดว่าจริงในเรื่องของบริเวณชุมชนที่อาศัยอยู่มีสถานบันเทิงมากกว่า

8. การวิเคราะห์คำถามปลายเปิดที่กล่าวว่านักศึกษาคควรดืมหรือไม่ดืมแอลกอฮอล์ เพราะเหตุใด ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา 28 คน กล่าวว่าควรดืม โดยให้เหตุผลว่า การดืมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ใช่เรื่องเสียหาย ถือเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้ว แต่ควรดืมในปริมาณที่เหมาะสมและ

เหมาะสมสถานที่ โอกาสพิเศษในงานสังสรรค์ต่างๆ เพื่อเป็นการให้เกียรติกัน นักศึกษา 52 คน เห็นว่าไม่ควรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะ นักศึกษายังเป็นวัยที่ไม่เหมาะสมต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้เสียการเรียน และส่งผลเสียต่อสุขภาพ อีกทั้งนักศึกษายังไม่สามารถหารายได้ด้วยตนเอง และเห็นว่าการรับน้องไม่สมควรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอย่างยิ่ง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเพศต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า นักศึกษาหญิงดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่านักศึกษาชาย ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของจิราภรณ์ เทพหนู (2540) งานวิจัยของประกิจ โพธิอาสน์ (2541) และงานวิจัยของบุญเสริมหุตะแพทย์และคณะ (2547) ที่กล่าวว่าเพศชายดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้เนื่องจากสัดส่วนประชากรเพศหญิงในระดับมหาวิทยาลัยทั้งในมหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยบูรพามากกว่าเพศชาย ในขณะที่งานวิจัยดังกล่าว สุ่มจากกลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษาทำให้สัดส่วนของประชากรชายและหญิงมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เป็นที่น่าสังเกตว่าในปัจจุบันเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มากขึ้น ดังนั้นรัฐบาลและองค์กรต่างๆควรที่จะจัดมาตรการการควบคุมการดื่มแอลกอฮอล์ที่เน้นกลุ่มเพศหญิงมากขึ้นด้วย

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านครอบครัวในด้านประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว พบว่า ประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ของอัลเบิร์ต บันดูรา (อ้างถึงในสิทธิพนันท์ 2543:33-34) ที่กล่าวว่า กระบวนการต่างๆของการเลียนแบบหรือการเรียนรู้โดยการสังเกต จัดอยู่ในกระบวนการใส่ใจ ซึ่งเป็นกระบวนการที่มนุษย์ใส่ใจหรือสนใจในการรับรู้พฤติกรรมการสังเกตตัวแบบ ครอบครัวจึงถือได้ว่าเป็นสถาบันที่มีผลต่อพฤติกรรมวัยรุ่น นักศึกษาสามารถเรียนรู้การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้จากตัวแบบ อีกทั้งวัยรุ่นยังเป็นวัยที่อยู่ในช่วงอยากรู้อยากลองดื่มแอลกอฮอล์

3. ปัจจัยด้านการรับรู้โทษจากการดื่มแอลกอฮอล์ที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา มีความรู้เกี่ยวกับผลโทษจากการดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด ในเรื่องต่อไปนี้เป็น การดื่มแอลกอฮอล์นำไปสู่อุบัติเหตุ ,การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ตบเข็งและการดื่มแอลกอฮอล์ทำให้หน้าที่การงานบกพร่อง ตามลำดับ ซึ่งถือว่าเป็นความรู้พื้นฐานเบื้องต้น แต่การรับรู้โทษจากการดื่มแอลกอฮอล์ในเรื่องของการดื่มแอลกอฮอล์ทำให้

เกิดอาการแพ้ยา, การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เมื่อดื่มแล้วมีอาการ และ การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้หายใจไม่ออก นักศึกษารับรู้ผลโทษในด้านที่กล่าวมานี้น้อยมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญเสริมหุตะแพทย์และคณะ (2547) ดังนั้นควรมีการส่งเสริมความรู้ทางด้านโทษจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้มากขึ้นทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและระดับมัธยมศึกษา

4. ปัจจัยอิทธิพลเพื่อนที่ส่งผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาทั้ง 2 สถาบันเห็นว่าปัจจัยอิทธิพลเพื่อน ไม่ใช่ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา เห็นได้จากการที่นักศึกษาไม่ยอมรับความคิดเห็นที่ว่า ในกลุ่มเพื่อนใครไม่ดื่มแอลกอฮอล์ถือว่าไม่ทันสมัยร้อยละ 76.8 เพื่อนที่ดื่มแอลกอฮอล์เป็นคนไม่น่าไว้วางใจร้อยละ 71.8 และในงานสังสรรค์การไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถือว่าไม่ให้เกียรติกันร้อยละ 68 ถึงแม้ศึกษามีเพื่อนสนิทบางคนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเพื่อนของนักศึกษาส่วนมากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แสดงให้เห็นปัจจัยอิทธิพลเพื่อน ไม่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ดังนั้นการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาขึ้นอยู่กับตัวนักศึกษาเอง โดยไม่สนใจว่าเพื่อนจะคิดอย่างไรต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ขัดแย้งกับงานวิจัยของบุญเสริมหุตะแพทย์และคณะ (2547) ทั้งนี้เนื่องจากงานวิจัยนี้เห็นว่าปัจจัยเพื่อนมีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เล็กน้อยเพียงใด โดย ไม่ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งงานวิจัยของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (2547) ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงพหุคูณในภายหลังจึงพบว่า ปัจจัยเพื่อนมีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน

5. ปัจจัยอิทธิพลของสื่อที่ส่งผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในเรื่องของปริมาณการรับข่าวสารการดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับสื่อจากการเห็นโฆษณาทางโทรทัศน์ , การเห็นโฆษณาในนิตยสาร/หนังสือ และเห็นป้าย/ปฏิทินโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อยู่ที่ 4-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ในขณะที่ นักศึกษาได้ยินโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางวิทยุและ นักศึกษาเห็นโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากอินเทอร์เน็ต อยู่ที่ 2-1 ครั้งต่อสัปดาห์เท่านั้น

6. ปัจจัยอิทธิพลของสื่อที่ส่งผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในเรื่องของการยอมรับเนื้อหาข่าวสารการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากสื่อ พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ยอมรับว่าความคิดเห็นดังกล่าวต่อไปนี้อยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องของ ภาพโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้นักศึกษาคิดว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ใช่สิ่งเลวร้าย, ภาพโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในโทรทัศน์ชี้ให้เห็นว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเครื่องดื่มที่นิยมกันทั่วไป , การโฆษณาทำให้อายุกลางดื่มแอลกอฮอล์ชนิดใหม่ๆ, การโฆษณาทำให้รู้สึกว่าการดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มี

เพื่อนมาก,การโฆษณาทำให้นักศึกษารู้สึกว่าการดื่มแอลกอฮอล์ทำให้สนุกสนาน,การโฆษณาทำให้เห็นว่างานเฉลิมฉลองต้องมีการดื่มแอลกอฮอล์,การใช้ดาราคณมีชื่อเสียงมาโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้อยากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นๆ,สื่อโฆษณาทำให้นักศึกษารู้สึกว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นพฤติกรรมของคนทันสมัย และสื่อโฆษณาทำให้เห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยทำให้ชีวิตผ่อนคลาย ในขณะที่ การที่นักศึกษา เห็นภาพโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้นักศึกษาอยากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น และ การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เข้าใจได้ว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีประโยชน์กับประเทศชาติ นักศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่าสื่อมีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประกิจ โพธิาศน์ (2541) ที่ว่าการรับอิทธิพลจากสื่อมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. ปัจจัยอิทธิพลของสื่อที่ส่งผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาในเรื่องของการเข้าถึงแหล่งซื้อ/ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา ยอมรับว่าความคิดเห็นดังกล่าวต่อไปนี้ในเรื่องของ ในชุมชนนักศึกษาสามารถหาซื้อได้ง่าย,บริเวณชุมชนที่อาศัยอยู่มีสถานบันเทิง,ร้านขายของชำมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขาย,ร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขายให้ผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป และนักศึกษาสามารถเข้าไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประกิจ โพธิาศน์ (2541) ที่กล่าวว่า การเข้าถึงแหล่งซื้อ/ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสุราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ บุญเสริมหุตะแพทยและคณะ (2547) กล่าวว่า การเข้าถึงแหล่งซื้อขายสุราของเยาวชน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการบริโภคสุราของเยาวชน ดังนั้นจึงกลายเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เยาวชนบริโภคสุรามากขึ้นอีกปัจจัยหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย “เปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและนักศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะด้วยกัน 2 ด้าน คือ ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป มีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่าเพศหญิงดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเพศชาย ดังนั้นรัฐหรือองค์กรอิสระควรจัดมาตรการป้องกันการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายที่เพศหญิงมากขึ้น และร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างๆเพื่อกำหนดให้มีการลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะการดื่ม

เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ของเยาวชนเป็นปัญหาที่นับวันจะเพิ่มความรุนแรงมากขึ้นและนำไปสู่ปัญหาอื่นหรือก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆในทางลบหรือสร้างความเสียหายแก่ประเทศชาติได้เป็นอย่างมาก

2. ควบคุมการเข้าถึงแหล่งจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ให้เยาวชนสามารถซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ง่ายเกินไป ดังนี้ การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบริเวณใกล้กับสถานที่ศึกษาและการควบคุมให้มีสถานที่จัดจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสถานที่จัดเฉพาะ ไม่ควรเปิดเสรีให้มีการจำหน่ายได้ทั่วไป ทั้งนี้พบว่าในปัจจุบันร้านค้าสะดวกซื้อแม้แต่ในชุมชนขาดความเข้มงวดกวดขันในการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่เยาวชน

3. จัดให้มีมาตรการด้านการให้ข้อมูลผู้บริโภค (consumer information) กล่าวคือ ผู้บริโภคจะต้องได้รับข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยสิ่งที่จะต้องแจ้งให้กับผู้บริโภคทราบได้แก่ ส่วนผสมของเครื่องดื่ม โดยเฉพาะปริมาณแอลกอฮอล์ที่ผสมอยู่ และข้อความในลักษณะคำเตือนเกี่ยวกับผลกระทบหรืออันตรายที่มีต่อสุขภาพโดยดำเนินการดังนี้ เสนอให้มีการปิดฉลากเกี่ยวกับส่วนผสมของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยให้เป็นไปตามข้อบังคับที่ว่าด้วยการปิดฉลากทั่วไปที่ใช้กับสินค้าอาหาร ซึ่งสิ่งที่จะต้องแจ้งให้ทราบได้แก่ ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ คุณค่าด้านพลังงาน และส่วนผสมที่อาจนำไปสู่การแพ้ต่างๆ เป็นต้น

4. มาตรการด้านการศึกษาและกำหนดความรู้ ดังนี้ พัฒนาคณาจารย์/วิทยากรในการดำเนินการรณรงค์, การบรรจุในหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับของโรงเรียนและมหาวิทยาลัย และสนับสนุนการวิจัยในรูปแบบของการดละเล็กละสุรา และเพิ่มเติมความรู้ด้านโทษของสุราให้มากขึ้น เนื่องจากงานวิจัยพบว่านักศึกษาผู้ถึงผลโทษจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แค่เพียงความรู้เบื้องต้นพื้นฐานเท่านั้น

5. รัฐควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เหมาะสมทั้งเนื้อหา และเวลา ทั้งทางโทรทัศน์, อินเทอร์เน็ตและวิทยุ

6. การเข้ามามีส่วนร่วมขององค์กรที่มีใช้ภาครัฐ ต่อการรณรงค์ลดพฤติกรรมบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนในสังคมอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากองค์กรเหล่านี้มีความยืดหยุ่นมากกว่ารัฐบาล

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมและปัจจัยการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะแตกต่างกันค่อนข้างมาก เช่น นักศึกษาภายในชนบทและนักศึกษาในเมือง

2. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพประกอบด้วย เพื่อหาแนวทางลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

3. ควรมีการศึกษาถึงพฤติกรรมการบริโภคแอลกอฮอล์กับการใช้สารเสพติดอื่นๆด้วย
4. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรเอง ระหว่างวิทยาเขตในเขตกรุงเทพมหานคร และวิทยาเขตต่างจังหวัด คือ วิทยาเขตท่าพระ , วิทยาเขตบางรักและวิทยาเขตตลิ่งชัน กับวิทยาเขตพระราชสนามจันทร์และวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บรรณานุกรม

- เกียรติศักดิ์ กลับดี, “เมธีศาสตร์,” ธุรกิจการbin 4,4 (ตุลาคม 2528) : 97-127.
- เกษียร ภัทกานนท์ , “แอลกอฮอล์กับโรคหัวใจ,” หมอชาวบ้าน 17,196 (สิงหาคม 2538) : 17-24.
- ข่าวสด, 14 กันยายน 2549.
- จรวพร ธรณินทร์ , “สุราเพื่อสังสรรค์หรือโซเซ,” ใกล้หมอ 10,3 (มีนาคม 2529) : 93-96
- จิราภรณ์ เทพหนู . “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญศึกษา ในจังหวัดพัทลุง .”วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกอนามัยครอบครัว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- เทพรินทร์ พ็ชรานุรักษ์. พฤติกรรมการบริโภคสุรา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2541.
- ธีระพร อูวรรณโณ . พฤติกรรมวัยรุ่น หน่วยที่ 1-8. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชิวราช, 2532.
- บัณฑิต ศรีไพศาล และคณะ. รายงานสถานการณ์สุราประจำปีพ.ศ.2551. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2551.
- บุญสม มาร์ติน . สุขศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษร เจริญทัศน์, 2533.
- บุญเสริมหุตะแพทย์และคณะ. “การวิจัยพฤติกรรมการบริโภคสุราของเยาวชนไทย การสำรวจองค์ความรู้ สถานการณ์ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคสุรา .”สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2547.
- ประกิจ โพธิอาสน์ . “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, วิทยานิพนธ์วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2541.
- มหาวิทยาลัยศิลปากร . ฐานข้อมูลมหาวิทยาลัยศิลปากร[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2553. เข้าถึงได้จาก http://reg1.su.ac.th/registrar/stat_studententry.asp
- มหาวิทยาลัยบูรพา . ฐานข้อมูลมหาวิทยาลัยบูรพา[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2553. เข้าถึงได้จาก <http://reg.buu.ac.th/registrar/stat.asp?avs477036732=3>
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี . มหาวิทยาลัยศิลปากร[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2553. เข้าถึงได้จาก <http://th.wikipedia.org/wiki>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี .มหาวิทยาลัยบูรพา[ออนไลน์].เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2553.
เข้าถึงได้จาก <http://th.wikipedia.org/wiki>

ศรีวงศ์ หะวานนท์ .คู่มือณรงค์ป้องกันกับปัญหาจากสุรา.สมาคมป้องกันปัญหาจากสุรา
แห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข,2534.

สิทธิพันธ์ เจริญรัตน์ .“พฤติกรรมเครื่องดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นักเรียนมัธยมตอนปลาย
อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี .” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกสุศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,2543.

สรชัย พิศารบุตร เสาวรส ใหญ่สว่าง และปรีชา อัสวเดชาบุตร. การสร้างและประมวผล
ข้อมูลจากแบบสอบถาม. พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ: บริษัท วิทย์พัฒน์ จำกัด, 2549.

สุศักดิ์ หลาบมาลา ,“อิทธิพลของแอลกอฮอล์ต่อทารกในครรภ์ ,” วิทยาก้าวหน้า 88,2
(กุมภาพันธ์ 2533 : 42-49)

สุชา จันทร์เอม .จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 4.กรุงเทพฯ :บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนา
พานิช จำกัด,2540.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ .ผลการสำรวจการสูบบุหรี่และการดื่มสุรา ปี 2550[ออนไลน์].เข้าถึง
เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2553.เข้าถึงได้จาก <http://service.nso.go.th/nsopublish/theme/theme.2-4-7.html>

อวิศดา จันแสนตอ .“ปัจจัยส่งเสริมและผลกระทบจากการติดสุราของสตรี”,วิทยานิพนธ์
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,2541.

Richard G. Schlaadt.Drugs.New Jersey:Prentice Hall,2009.

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

แบบสอบถาม เรื่อง
 “การเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและมหาวิทยาลัยบูรพา”

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ ปัจจุบันท่านอายุปี (นับจากวันที่ตอบแบบสอบถาม)
3. ท่านกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีใด () ปีที่1 () ปีที่2 () ปีที่3 () ปีที่4
4. ผลการเรียนของท่าน คะแนนเฉลี่ยสะสม.....
5. รายรับ
 - 5.1 รายรับได้จาก
 - () พ่อแม่ ()ญาติ
 - () งานพิเศษ () กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา
 - () อื่น (โปรดระบุ).....
 - 5.2 ท่านมีรายรับประจำ (บาทต่อเดือน)
 - () ต่ำกว่า4,000 บาท () 4,001-5,000 บาท
 - () 5,001-6,000 บาท () 6,001 บาทขึ้นไป
6. รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ประมาณเท่าไร..... บาท (ไม่รวมค่าเล่าเรียน, อุปกรณ์การเรียน, ค่าเช่าบ้านหรือค่าหอพัก)
7. โดยทั่วไปในรอบ1 วันท่านใช้เวลาว่างทำกิจกรรมใดเป็นส่วนใหญ่
 - 7.1 วันจันทร์-วันศุกร์ (ตอบได้เพียง 1 ข้อ)
 - () สัมผัสกับเพื่อน () ช่วยพ่อแม่/ผู้ปกครองทำงาน
 - () เล่นดนตรี () ฟังวิทยุ/ดูโทรทัศน์/วิดีโอ/ดูภาพยนตร์
 - () ออกกำลังกาย/เล่นกีฬา () อยู่เฉยๆไม่ทำอะไร
 - () อื่นๆ (โปรดระบุ).....
 - 7.2 วันเสาร์-อาทิตย์/วันหยุด (ตอบได้เพียง 1 ข้อ)
 - () สัมผัสกับเพื่อน () ช่วยพ่อแม่/ผู้ปกครองทำงาน
 - () เล่นดนตรี () ฟังวิทยุ/ดูโทรทัศน์/วิดีโอ/ดูภาพยนตร์

() ออกกำลังกาย/เล่นกีฬา () อยู่เฉยๆ ไม่ทำอะไร

() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

8. สถานภาพการเงินของนักศึกษา

() ดีมาก(มีเงินเก็บทุกเดือน) () ดี(มีเงินเก็บบ้างบางเดือน)

() ปานกลาง(บางเดือนพอใช้ บางเดือนไม่พอใช้) () ไม่ดี(มีหนี้สิน)

9. ประสิทธิภาพการดื่มแอลกอฮอล์ของคนในครอบครัว

คนในครอบครัว	ประสิทธิภาพการดื่ม		ความถี่ในการดื่ม					
	ดื่ม	ไม่ดื่ม	ดื่มทุกวัน	ค่อนข้างบ่อย (3-4ครั้ง/ส)	เป็นบางวัน (1-2ครั้ง/ส)	นานๆครั้ง	เทศกาล/ โอกาสพิเศษ	อื่นๆระบุ
พ่อ								
แม่								
พี่น้อง								
ญาติ								
ผู้อาศัย								

ตอนที่ 2 การรับรู้ผลโทษจากการดื่มแอลกอฮอล์

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	รู้	ไม่รู้	ไม่แน่ใจ
1.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้หายใจไม่ออก			
2.การดื่มแอลกอฮอล์มากทำให้สมองฝ่อ			
3.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เนื้อเยื่อหัวใจทำงานผิดปกติ			
4.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดแผลในกระเพาะอาหารและลำไส้			
5.การดื่มแอลกอฮอล์จัด ทำให้เป็นโรคตับแข็ง/ตับอักเสบ			
6.การดื่มแอลกอฮอล์เสี่ยงต่อการเป็นโรคไต			
7.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดนิ่วในกระเพาะปัสสาวะ			
8.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เม็ดเลือดขาวน้อยลง			
9.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดอาการแพ้ยา			

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	รู้	ไม่รู้	ไม่แน่ใจ
10.การดื่มแอลกอฮอล์จัด ทำให้มีอาการประสาทหลอน			
11.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดโรคหาวดระแวง			
12.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจ			
13.การดื่มแอลกอฮอล์นำไปสู่อุบัติเหตุ			
14.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร			
15.การดื่มแอลกอฮอล์นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์			
16.การดื่มแอลกอฮอล์ทำให้หน้าที่การงานบกพร่อง			

ตอนที่ 3 อิทธิพลเพื่อนที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	จริง	ไม่จริง	ไม่แน่ใจ
1.ท่านมีเพื่อนสนิทบางคนดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			
2.เพื่อนของท่านส่วนมากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			
3.เพื่อนชอบชักชวนให้ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์			
4.ท่านไปเที่ยวและดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อนเสมอ			
5.ในงานสังสรรค์ระหว่างเพื่อน การไม่ดื่มแอลกอฮอล์ถือว่าไม่ให้เกียรติกัน			
6.การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้มีเพื่อนมาก			
7.ในกลุ่มเพื่อนใคร ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถือว่าไม่ทันสมัย			
8.ท่านไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยไม่สนใจว่าเพื่อนจะคิดอย่างไร			
9.เพื่อนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นคนที่ไม่น่าไว้ใจ			
10.เพื่อนแนะนำให้ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อแก้ไขปัญหาชีวิต			

ตอนที่ 4 อิทธิพลของสื่อที่มีต่อการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ของนักศึกษา

4.1 ปริมาณการรับข่าวสารการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์จากสื่อ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.ท่านเห็นโฆษณาเครื่องดัดแอลกอฮอล์ในโทรทัศน์					
2.ท่านเห็นโฆษณาเครื่องดัดแอลกอฮอล์ในนิตยสาร/หนังสือ					
3.ท่านได้ยินโฆษณาเครื่องดัดแอลกอฮอล์ทางวิทยุ					
4.ท่านเห็นป้าย/ปฏิทินโฆษณาเครื่องดัดแอลกอฮอล์					
5.ท่านเห็นโฆษณาเครื่องดัดแอลกอฮอล์จากอินเทอร์เน็ต					

หมายเหตุ 5 หมายถึง 7 ครั้งต่อสัปดาห์ 4 หมายถึง 6-5 ครั้งต่อสัปดาห์
 3 หมายถึง 4-5 ครั้งต่อสัปดาห์ 2 หมายถึง 2-1 ครั้งต่อสัปดาห์
 1 หมายถึง ไม่ได้รับข่าวสารใดๆ เลย ต่อสัปดาห์

4.2 การยอมรับเนื้อหา/ข้อมูลข่าวสารการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์จากสื่อ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.เมื่อท่านเห็นภาพโฆษณาเครื่องดัดแอลกอฮอล์ทำให้ท่านอยากดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์นั้น					
2.ภาพโฆษณาเครื่องดัดแอลกอฮอล์ทำให้ท่านคิดว่าเครื่องดัดแอลกอฮอล์ไม่ใช่สิ่งเลวร้าย					
3.ภาพโฆษณาเครื่องดัดแอลกอฮอล์ในโทรทัศน์ชี้ให้เห็นว่าเครื่องดัดแอลกอฮอล์เป็นเครื่องดื่มที่นิยมกันทั่วไป					
4.การโฆษณาทำให้อยากลองดัดแอลกอฮอล์ชนิดใหม่ๆ					
5.การโฆษณาทำให้รู้สึกว่าการดัดแอลกอฮอล์ทำให้มีเพื่อนมาก					
6.การโฆษณาทำให้ท่านรู้สึกว่าการดัดแอลกอฮอล์ทำให้สนุกสนาน					

หมายเหตุ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วย

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
7.การโฆษณาทำให้เห็นว่างานเฉลิมฉลองต้องมีการดื่มแอลกอฮอล์					
8.การใช้คารา/คนมีชื่อเสียงมาโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้อยากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นๆ					
9.การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เข้าใจได้ว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีประโยชน์กับประเทศชาติ					
10.สื่อโฆษณาทำให้ท่านรู้สึกว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นพฤติกรรมของคนทันสมัย					
11.สื่อโฆษณาทำให้เห็นว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยทำให้ชีวิตผ่อนคลาย					

หมายเหตุ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด/ไม่เห็นด้วย

ตอนที่ 5 การเข้าถึงแหล่งซื้อ/ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	จริง	ไม่จริง	ไม่แน่ใจ
1.ในชุมชนท่านสามารถหาซื้อได้ง่าย			
2.บริเวณชุมชนที่อาศัยอยู่มีสถานบันเทิง			
3.ร้านขายของชำมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขาย			
4.ร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขายให้ผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป			
5.ท่านสามารถเข้าไปซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ด้วยตนเอง			

6. ท่านมีความคิดเห็นว่าคุณศึกษาคอร์สหรือไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะเหตุใด

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล

นางสาวอรรณพร สวยสม

ที่อยู่ บ้านเลขที่

41 ต.แสนสุข อ.เมือง ชลบุรี 20230

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2543 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ

มหาวิทยาลัยบูรพา

พ.ศ. 2549

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ

มหาวิทยาลัยบูรพา

พ.ศ. 2553 กำลังศึกษาระดับปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขา

การจัดการธุรกิจ

และภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต

สารสนเทศเพชรบุรี

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี